

ABC

NOWINY CODZIENNE

NASZE ABC

Zmiana tonu

(k) Rolnictwo jest częścią naszego gospodarstwa społecznego, zatrudniająca najwięcej ludzi, jest, a przynajmniej powinno być tą szeroką podstawą, na której się musi opierać nasze gospodarstwo społeczne. Mimo to postulaty rolnictwa naogół nie były przez naszą politykę gospodarczą dostatecznie uwzględniane, co m. in. przyczyniło się do dzisiejszego katastrofalnego położenia wsi.

Stan taki był wywołany licznymi przyczynami. Nie bez wpływu jednak był również sposób stawiania postulatów przez rolnictwo, który polegał na ciągłych gorzkich żalach, a nie na męskim postawieniu swych żądań na tle ogólnej sytuacji gospodarczej w Polsce.

Dlatego mile zdziwienie wywołuje ostatni memoriał Związku izb i organizacji rolniczych, który przedstawia jak i dlaczego rolnictwo jest tą niezbędną, składową częścią naszego gospodarstwa społecznego. Można się zgodzić lub nie zgodzić z poszczególnymi postulatami. Trzeba jednak przyznać, że sam sposób postawienia sprawy jest słuszny.

Placziwy ton, jaki się wybił przy wszystkich wystąpieniach rolnictwa nazewnątrz, pochodził m. in. stąd, że reprezentantami wsi byli dotąd przeważnie przedstawiciele większej własności, którzy nie czując dostatecznie twardego gruntu pod nogami, nie ośmielali się twardo stawiać swych postulatów.

Zaś twarde stawianie żądań wsi jest konieczne nie tylko ze względu na partykularne interesy rolnictwa. Interes całości gospodarstwa społecznego stoi oczywiście ponad interesem rolnictwa i jest w pewnych wypadkach od niego różny. Jednakowoż w szeregu bardzo ważnych spraw, naprzykład w sprawie używania surowców krajowych, w sprawie organizowania handlu rolnego i t. p. interesy rolnictwa są całkowicie zgodne z interesami całości. Rolnictwo broniąc własnych interesów, będzie występowało w imieniu całego społeczeństwa. Dlatego w interesie całego społeczeństwa leży, by te postulaty były formułowane wyraźnie i stanowczo.

Harcerz polski Delong

Skazany przez sąd czeski na półtora roku ciężkiego więzienia

MOR. OSTRAWA, 13.11. (PAT.) Po dwudniowej rozprawie trybunał w Mor. Ostrawie ogłosił dziś wyrok w sprawie harcerza polskiego Jana Delonga, skazując go na półtora roku ciężkiego więzie-

nia z pestem co miesiąc, na wydalenie z republiki Czechosłowackiej i utratę praw obywatelskich na lat 5.

Obronca zapowiedział apelację.

Represje czeskie nie ugięły ludności polskiej

MOR. OSTRAWA 14.11. (PAT.) W gminie Rychwałd, na Śląsku ta Olzga, radni czescy usiłowali przeprowadzić rezolucję o treści antypolskiej, zgodnie z życzeniami czeskich władz centralnych, które wywierają na wszystkie gminy Śląska nacisk w tym kierunku, by mieć rzekome dowody,

że ludność polska nie czuje się krzywdzoną i uciskaną.

Gdy podobną rezolucję proponowano na posiedzeniu rady gminnej w Rychwałdzie, polscy radni bez różnicy przynależności partyjnej, sprzeciwili się jej energicznie. Prasa czeska ostro atakuje radnych polskich za ich stanowisko.

Demonstranci ciągną na Kair

Bunt w Egipcie przeciw Anglii

Oficerowie angielscy strzelają do tłumów

PONOWNE ROZRUCHY.

KAIR, 13.11. (PAT.) — Wieczorem rozruchy w Kairze ponowily się. Wafd Nahas - pasza w obecności 30 tys. osób wygłosił gwałtowne przemówienie przeciwko Wielkiej Brytanii. Tłum zaatakował policję butelkami i kamieniami, na co policjanci odpowiedzieli strzałami. Są zabici i wielu rannych.

REZOLUCJE PRZECIW ANGLIJI

Na wspomnianem zebraniu uchwalono doniosłą rezolucję, zawierającą 3 punkty: 1) żadnej współpracy z Anglikami, 2) gabinet Neshim — paszy winien podać się do dymisji w imię interesu narodowego, 3) każdy rząd, który zgodzi się na współpracę z Anglikami w obecnych warunkach, winien być bojkotowany przez cały naród egipski.

PARYŻ, 14.11. (PAT.) Specjalny wysłannik agencji Havasa donosi z Kairu, że w czasie wczorajszych rozruchów 6 policjantów, patrolujących przed gmachem ministerjum spraw wewnętrznych, zrzucono z wysokości 8 metrów na podwórze wewnętrzne. W dzielnicy Khalifa

agent angielski Scott został dotkliwie poturbowany. W jednej ze szkół w Tussum, gdy uczniowie zgromadzili się dla omówienia planu manifestacji, schody zawalily się pod ciężarem, przyczem 9 uczniów odniosło poważniejsze rany.

Najgroźniejszy charakter miały rozruchy w Tantah, gdzie 2 osoby zostały zabite, a wiele odniosło rany. O godz. 19-ej bilans dnia przedstawiał się jak następuje: 2 zabitych i 150 rannych, w tej liczbie około 60 policjantów.

KAIR, 14.11. (PAT.) Rozruchy, które wybuchły w Kairze i Tantah, rozszerzają się i na inne miasta egipskie. W Beni Suef nad Nilem policja zmuszona była użyć broni palnej wobec atakującego tłumy. Liczba ofiar nie jest znana.

MARSZ NA KAIR

KAIR, 14.11. (PAT.) Tłum manifestantów, w liczbie 1500 osób, który podążył z Gizeh do Kairu, został wstrzymany po drodze przez silny oddział policji.

Wywiązało się starcie, przyczem manifestanci z zaciętością

Dekret Prezydenta Rzplitej O sankcjach przeciwwłoskich

Z dniem 18 b. m., w którym wchodzą w życie sankcje gospodarcze przeciw Włochom, nastąpi zamarcie polsko - włoskiej wymiany handlowej. W roku bieżącym transakcje handlowe między Polską a Włochami były dość ożywione. W okresie od 1 stycznia do 1 października 1935 przywóz towarów włoskich do Polski wyniósł około 20 milionów złotych, wywóz towarów polskich do Włoch około 23 milionów złotych. Najważniejszą pozycję w wywozie polskim stanowił węgiel na

sumę 19 milionów złotych.

Wskutek przyłączenia się Polski do sankcyj gospodarczych przeciw Włochom ustanie przywóz towarów włoskich, wśród których poważną pozycję zajmowały owoce południowe, jak pomarańcze, cytryny, oliwki i winogrona, wyroby jedwabne, maszyny i przybory elektrotechniczne.

Największą pozycję w imporcie z Włoch stanowił tytoń, który na mocy znanej umowy pożyczkowej sprowadzany był corocznie w ilości 3 milionów kg. wartości około 11 milionów złotych. Wobec sankcyj przywóz tytoniu włoskiego odpadnie.

Polsko - włoskie stosunki handlowe ograniczą się w okresie sankcyj tylko do sprowadzania części samochodowych z fabryki włoskiej „Fiat” oraz do ostatecznego uregulowania węgla należności za budowany w Trzeście statek „Batory”.

Jak podaje agencja „Iskra”, w wykonaniu zobowiązania Polski, wynikającego z art. 16-go Paktu Ligi i w myśl propozycji komitetu koordynacyjnego o sankcjach finansowych przeciw Włochom — wydany zostanie dekret Prezydenta Rzplitej w sprawie wykonania art. 16-go Paktu Ligi.

Wedle projektu, dekret zakazywać będzie dokonywanie na obszarze Rzplitej następujących czynności: udzielania wszelkich pożyczek rządowi włoskiemu oraz dokonywania wszelkich subskrypcyj pożyczek emitowanych we Włoszech, lub gdziekolwiek bezpośrednio, czy pośrednio przez rząd

włoski, udzielania wszelkich kredytów bankowych, przemysłowych handlowych, towarowych i innych, przeznaczonych bezpośrednio lub pośrednio dla rządu włoskiego oraz wykonywania w jakikolwiek sposób umów o pożyczki, przyznane bezpośrednio lub pośrednio rządowi włoskiemu przed wejściem w życie tego dekretu; udzielania wszelkich pożyczek, przeznaczonych bezpośrednio lub pośrednio dla mających siedzibę na obszarze państwa włoskiego, związków i instytucji publicznych, lub osób fizycznych — czy prawnych, oraz dokonywania wszelkich subskrypcyj takich pożyczek, emitowanych we Włoszech, lub gdziekolwiek; udzielania wszelkich kredytów bankowych, przemysłowych, handlowych, towarowych i innych, przeznaczonych bezpośrednio, lub pośrednio dla tego rodzaju instytucyj, lub osób oraz wykonywania w jakikolwiek sposób wszelkich umów o pożyczki, przyznane im bezpośrednio, lub pośrednio, przed wejściem w życie tego dekretu; wreszcie emitowania akcji lub też wzywania do uczestnictwa kapitałów na rzecz tych instytucyj, lub osób oraz subskrybowania wszelkich tego rodzaju akcji włoskich.

Projekt dekretu przewiduje, że kto wykroczy, nawet nieumyślnie, przeciwko tym postanowieniom, podlega karze aresztu do roku, lub karze grzywny, albo obu tym karom łącznie. Sprawy o te przestępstwa należą do właściwości sądów okręgowych.

Drugą serję dekretów gospodarczych

rozpatrzy Rada Ministrów jeszcze w bieżącym tygodniu

Komitet Ekonomiczny Ministrów, który obradował w dniu 13 b. m. pod przewodnictwem p. wicepremiera Kwiatkowskiego, wysłuchał referatów w sprawie

poszczególnych projektów dekretów, które rząd zamierza wydać, jako drugą ich serję w ramach przyjętego planu gospodarczego.

Emerytury i renty

Między innymi wysłuchano sprawozdań oraz przedyskutowano sprawy związane z podjęciem do świadczeń, na rzecz zrównoważenia budżetu państwowego, emerytur pracownikom państwowych i rent inwalidzkich. Ustalono również zasady zmiany ustawy o podatku dochodowym, która to zmiana, w drodze podwyższenia skali podatku zarówno w dziale dochodów fundowanych jak i niefundowanych zrealizuje zasadę świadczeń wszystkich warstw społeczeństwa w walce o równowagę budżetową.

Minimum 1.500

a nie 1.200 zł.

Wśród zasad tych utrzymano dotychczasowe niepodlegające opodatkowaniu minimum t. zw. dochodów fundowanych, a więc dochodów uzyskiwanych przez przedsiębiorstwa i gospodarstwa. Minimum to wynosić będzie nadal 1500 zł. rocznie, a nie 1200 zł., jak projektowano pierwotnie.

Na podstawie przyjętych przez Komitet Ekonomiczny uchwał, uzgodnionych merytorycznie z powziętymi już uprzednio decyzjami, wykończone zostaną projekty drugiej serji dekretów, które jeszcze w bieżącym tygodniu wniesione zostaną na Radę Ministrów.

Obniżka taryf kolejowych

Komitet Ekonomiczny ustalił również najbliższy program dal-

szej swej pracy, rozdzielił między poszczególne ministerstwa nowe zadania, które mają być przepracowane do połowy przyszłego tygodnia. Zadania te obejmują między innymi ostateczne przygotowanie tez, dotyczących obniżki taryf kolejowych.

Prace Komitetu Ekonomicznego trwać mają jeszcze w ciągu dnia dzisiejszego, jutro zaś odbędzie się posiedzenie Rady Ministrów, na którym zapadną ostateczne uchwały, zarówno co do dekretów, jak i co do preliminarza budżetowego.

Jak się dowiadujemy, preliminarz budżetowy wynosić ma faktycznie po stronie wydatków 1.900 milionów zł., buchalteryjnie zaś 2.100 milionów, z tego względu, że w wydatkach pensje urzędnicze figurować będą w dotychczasowej wysokości, zaś nowy podatek od plac urzędniczych będzie figurował, jako dochód w budżecie.

Zimowe ferje w szkolnictwie

Kuratorja szkolne przygotowały zarządzenie w sprawie tegorocznych ferji zimowych w szkolnictwie średnim i powszechnym. Wobec zmiany w podziale roku szkolnego najbliższe ferje Bożego Narodzenia zostaną skrócone w porównaniu z rokiem szkolnym 1934-35.

W roku bież. przerwa zimowa w zajęciach szkolnych trwać ma tylko od dnia 23 grudnia do dnia 9 stycznia włącznie.

Bezrobocie drukarzy na prowincji

Centralizacja dostaw drukarskich w Warszawie i udzielanie zamówień urzędowych prawie wyłącznie drukarniom stołecznym spowodowało wzrost bezrobocia w drukarniach ośrodków prowincjonalnych.

We Lwowie, Krakowie, Poznaniu i Lublinie liczba bezrobotnych drukarzy jest wysoka i wciąż wzrasta.

Nowa skarga sądowa

O eksmisję budującego się dworca dojazdowej kolejki Grójeckiej

Do Sądu Okręgowego w Warszawie wpłynęła nowa skarga przeciwko Warszawskiej Dojazdowej Kolejce Grójeckiej.

Epidemia grypy w Warszawie

Ciągle zmiany pogód i wahania temperatury wpłynęły na zwiększenie liczby zachorowań na gripę w Warszawie. Lekarze prywatni i Ubezpieczalni Społecznej zasypywani są zgłoszeniami chorych.

Sezonowa grypa ma tym razem przebieg łagodny i trwa od 2 do 3 dni.

Sekwestator kolonji Nowy Sad w Wierzbnie na Mokotowie, adv. Matecki, wystąpił do wydziału XI cywilnego o eksmisję nowobudującej się stacji kolejki z terenu kolonji. Kolonja Nowy Sad wobec sporów między właścicielami przeszła pod sekwestr sądowy, który podnął tereny zajmujące 57 morg, rolnikom, zastrzegając, iż nie mogą one ulec zmianie przez znaczenia i być użyte pod budowę.

Jeden z dzierżawców, Wies-

czyński, zawarł umowę z zarządem kolejki grójeckiej, odstępując jej 8.000 mtr. ziemi na budowę stacji kolejowej. Prace przy budowie tej stacji zostały już rozpoczęte.

Poza eksmisją budującej się stacji kolejowej, pozew sekwestratora kolonji w Wierzbnie zmierza do uzyskania zabezpieczenia sądowego, zakazującego dalszych prac przy wznoszeniu stacji kolejowej.

Hitlerowcy gdańscy tracą 2 mandaty

Sąd Najwyższy stwierdził nadużycia wyborcze

GDANSK, 14.11. (PAT.) Gdański sąd najwyższy wydał wyrok w sprawie skarg opozycji, żądającej unieważnienia rezultatów ostatnich wyborów do Volkstagu.

Sąd uznał m. in. za niesłuszne, rozwiązanie zebrań wyborczych socjalistów przez policję, oddanie do dyspozycji stronnictwu narodowo - socjalistycznemu urzędów senackich dla celów agitacji wyborczej, zatrudnienie robotników senackich i miejskich przy dekoracji ulic i gmachów senackich emblematami oraz chorągiewkami na rzecz stronnictwa narodowo - socjalistycznego.

Sąd potępił pozbawienie urzędowania wyborczych zebrań narodowo - socjalistycznych w okresie wyborczym w budynkach senackich i potępił zbyt słabe występowanie policji w kilku wypadkach, gdy narodowi - socjaliści napadli na członków stronnictw opozycyjnych.

Sąd unieważnił tylko głosy narodowych socjalistów w 18 okręgach wiejskich, gdzie stwier-

Premjer i członkowie rządu

zaproszeni na zjazd urzędników państwowych

W najbliższych dniach udaje się do premjera i wicepremiera delegacja urzędników państwowych z zaproszeniem o przybycie na otwarcie Zjazdu Urzędników, który zwołany został na dzień 24 b. m. do Warszawy. Zaproszenie na otwarcie zjazdu wystoso-

wane będą również do wszystkich członków rządu.

W kołach urzędniczych spodziewają się iż w czasach otwarcia obrad zjazdu, premier Kościalski zabierze jeszcze raz głos w sprawie zmian w uposażeniach urzędników państwowych.

Dekrety podatkowe i mieszkaniowe ukażą się dziś w „Dzienniku Ustaw“

Dziś w „Dzienniku Ustaw“ ogłoszone będą dekry w sprawie wprowadzenia podatku od uposażeń pracowników zatrudnionych z funduszy publicznych oraz o obniżce komornego i skasowaniu podatku lokalowego od mieszkań mniejszych.

Dekret o obniżce komornego w domach starych zmniejsza automatycznie wysokość dotychczasowego komornego w mieszkaniach 1, 2 i 3-izbowych o 15 proc., oraz w mieszkaniach 4, 5, 6 i 7-izbowych o 10 procent. Niezmienione zostaje komorne w mieszkaniach, liczących więcej niż 7 izb, które, jak wiadomo, zostają jedno cześnie wyłączone spod ochrony lokatorów. — Nie będzie również podlegała obniżce komorne w tych mieszkaniach, na wynajem których zawarte są umowy z gospodarzami na określone komorne.

Podatek lokalowy skasowany będzie całkowicie dla mieszkań 1 i 2-izbowych oraz w niektórych wypadkach i 3-izbowych, jeśli w mieszkaniach tych mieszkają bezrobotni, nie posiadający sublokatorów. W pozostałych lokalach utrzymana będzie dotychczasowa skala podatku lokalowego. Podatek ten będzie wymierzany na 2 lata zgóry według nowej obniżonej stawki komornego i platny będzie w dwóch ratach półrocznych. Mianowicie do 30 kwietnia i 31 października.

Obniżka komornego w domach nowych, nie podlegających ochronie lokatorów, nie jest narazie do przeprowadzenia. Przewiduje się jedynie w przyszłości zbadanie gruntowne zagadnienia kredytowego, mianowicie ewentualnego obniżenia stopy procentowej, wpłaconej Funduszowi Rozbudowy z tytułu pożyczki budowlanych.

Mimo zwiększania liczby nowych nieruchomości z setkami izb mieszkalnych, głód mieszkaniowy istnieje nadal zarówno w stolicy jak i na prowincji, choć tam sytuacja jest lepsza. Niektóre miasta prowincjonalne przeprowadzają obecnie spisy lokalów wolnych. Naogół jednak wolne są lokale większe — mniejszych, natomiast brak.

Ten stan rzeczy najjaśniej wyraża w większych miastach. Najbardziej rysuje się w Warszawie.

Ten głód małych lokalów ustala i wpływa na cenę rynkową mieszkań. Dziś ceny skoczyły znacznie w górę, blisko o 50 procent cen z przed miesiąca, cen, które od dłuższego czasu stały, znacznie opadały. (Co było zjawiskiem normalnym i pożytecznym).

Wilno obniża cenę prądu Duże rabaty dla abonentów

WILNO, 14. 11. (tel. wł.). — Zapadła tu doniosła uchwała zarządu miasta o obniżeniu dotychczasowej taryfy elektrycznej. Obniżono mianowicie cenę za każdy kw/g o 10 gr., to znaczy zamiast 85, opłata wynosić będzie 75 gr., w czem 10 gr. na bezrobotnych. Ponadto uchwalono jeszcze obniżki o charakterze specjalnym, a więc opłaty za prąd reklamowy zmniejszono do 40 groszy (dotychczas 45), taryfę motorową do 30 gr. (32 gr.), a taryfę dla warsztatów rzemieślniczych ustalono na 25 gr. za kw/g.

Oprócz obniżek udzielane mają być dość duże rabaty w zależności od ilości zużywanego prądu, aż do 11 gr. za kw/g.

Zasady nowej podwyżki podatku dochodowego

Po załatwieniu w środę przez komitet ekonomiczny ministrów, projekt dekretu o podwyżce podatku dochodowego ma znaleźć się dziś na porządku dziennym Rady Ministrów.

Jak donosiliśmy wczoraj, komitet ekonomiczny postanowił zrezygnować z obniżenia minimum podatkowego przy dochodach fun-

dowanych z 1.500 do 1.200 zł., tak że dochody poniżej 1.500 zł. roznie pozostaną nadal wolne od podatku — co ma znaczenie zwłaszcza dla rolników i drobniejszych warsztatów rzemieślniczych. Natomiast dochody niefundowane (t. j. wynagrodzenia za pracę), które dotychczas podlegały podatkowi tylko powyżej 2.500 zł., obecnie będą opodatkowane już, poczynając od 1.500 zł. Wskutek tego podpadnie pod podatek dochodowy cały szereg niższych urzędników samorządowych i prywatnych, funkcjonariuszy niższych i robotników, którzy dotychczas byli od niego wolni.

Stawki podatku dochodowego, który dotychczas przynosił rocznie 180 milionów zł., a obecnie ma przynieść o 60 milionów więcej, będą podwyższone średnio o jedną trzecią. Stosunkowo mniejsze będzie to podwyższenie przy dochodach niższych (około 20 proc.), przy dochodach średnich (ok. 500 zł.) będzie wynosiło około 50 proc., przy wyższych zaś podwyżka będzie wzrastała, dochodząc do 150 proc. Dochody najwyższe, przy których dotychczas podatek wynosił 25 proc., a dodatek kryzysowy 10 proc., będą obecnie opodatkowane wedle skali 50 proc., a więc podatek będzie wynosił połowę całego dochodu.

Doniesienie jednego z wczorajszych pism, jakoby Dziennik Ustaw z temi dekretami ukazał się już w dniu wczorajszym, jest błędne.

Na giełdzie małych mieszkań Skok cen o 50 procent Powrotna fala dobrej konjunktury... dla handlujących lokalami

cent cen z przed miesiąca, cen, które od dłuższego czasu stały, znacznie opadały. (Co było zjawiskiem normalnym i pożytecznym).

Jeden z pośredników mieszkaniowych mówił mi: — Mam dużo okazji, sporo mieszkań do sprzedaży, ale będę czekał z „towarem“. Teraz dopiero zaczyna się konjunktura.

Obniżka pensji, obejmuje prawie wszystkich (pośrednio lub bez pośrednio) — budżety domowe do prowadzone już do kresu oszczędności i zaciskania nie o wiele dadzą się skurczyć. Obniżka komornego zniknie wobec wysokości obniżki dochodów i coraz groźniejszego wzrostu kosztów utrzymania. Kompensat trzeba szukać w zejściu jeszcze o jeden stopień w poziomie życia — w zmianie między innymi lokalu na mniejszy i tańszy.

Masowe parcie urzędników ku drobnym lokalom zwiększyła kolosalnie popyt. Pośrednicy mieszkaniowi zacierają ręce.

Wytwarza się dziwny stan rzeczy. W domach nowych za dwa

pochoje z kuchnią i łazienką (chyba minimum dla jakotako kulturalnego człowieka!) płaci się średnio 150 złotych, a biorąc pod uwagę, że nowe domy znajdują się zwykle poza śródmieściem — komorne kalkuluje się jeszcze wyżej, gdy w domach starych cena takiego mieszkania nie przekracza zwykle 90 złotych, a po obniżce wyniesie średnio około 80 zł.

Nic dziwnego, że zarówno ci, którzy mieszkają w nowych domach chcą zmienić swą niedogodną finansowo sytuację, jak również, że zajmujący większe lokale szukają na gwałt mniejszych. Domowy deficyt budżetowy na dłuższą metę jest nie do pokrycia.

Zadłużony po uszy, do kilkukrotnej wysokości swej miesięcznej pensji pracownik prywatny czy publiczny staje przed alternatywą, albo wysokiego czynszu w nowym domu, co już podważa jego budżet i wywraca wszelką kalkulację, albo niskiego czynszu w starym domu przy wpłaceniu wstępnej haraczu w formie odstępnego.

Bajeczne „okazje“ nabycia

Węgierscy studenci przyjadą na naukę do Polski

W wyniku ostatniej wizyty Ministra Oświaty Węgier, Homana, w Warszawie i porozumienia kulturalnego polsko - węgierskiego, przyjadą do Polski na studia w r. 1936 akademicy węgierscy. Zapowiedane jest przybycie około 200

studentów, którzy wysiuchają wykładow o Polsce, zwiedzą piękne miasta i zabytki historyczne.

Wycieczki te prowadzone będą na zasadzie wzajemności i także polscy studenci wyjadą do Węgier.

Skarb przegrał proces o tereny sporne miasta Brześcia

Sąd Najwyższy wydał ostateczne orzeczenie w sprawie tasienkowskiego procesu, toczącego się między magistratem miasta Brześcia nad Bugiem a Skarbem Państwa o wielkie tereny miejskie zajęte przez państwo jeszcze w roku 1919.

Mieszkańcy Brześcia, na mocy specjalnego aktu cara z roku 1834 na tych terenach wypasali bydło. W roku 1871 na mocy zatwierdzonej przez cara uchwały komitetu ministrów tereny te przeszły na własność miasta, od którego władze rosyjskie w miarę potrzeby nabywały poszczególne działki pod twierdzę, kolej, prochnię i t. p. W roku 1892—93 zarząd gubernialny sporządził plany gruntów, jako „gruntów miasta Brześcia, dzierżawianych przez wojsko na placu ćwiczeń.

W roku 1928 magistrat wytoczył Skarbowi Państwa proces o zwrot tych placów, przy czem przedstawiciel Prokuratury Generalnej wystąpił z twierdzeniem, że ogólna ustawa zatwierdzona przez cara w 1871 r. nie mogła obalić specjalnego aktu z 1834

r. i że fakty nabywania spornych terenów przez rosyjskie władze należy tłumaczyć jedynie przekupieniem przez samorząd brzeski urzędników, od których ten handel zależał.

Jednakże Sąd Okręgowy w Brześciu i Sąd Apelacyjny w Wilnie odrzucił argumentację Prokuratury Generalnej, dowodząc, że Prokuratura nie przedstawiła dowodów na owo przekupstwo.

W Sądzie Najwyższym, do którego Prokuratura odwołała się z kasacją, jej mocodawca popierał swoje stanowisko, dodając, że za sadniczym momentem sprawy jest wielki interes majątkowy, jaki w tej sprawie ma Skarb Państwa. Jednakże pełnomocnik magistratu podkreślił, iż jeśli ten interes jest wielkim dla Skarbu, tem większym jest dla magistratu brzeskiego, a ponieważ obie strony jednakowo korzystają z opieki prawa, więc z racji tego interesu żadna ze stron nie może żądać uchylecia wyroku.

Sąd Najwyższy skargę kasacyjną Prokuratury Generalnej odrzucił.

Jak zahamować dalsze zmniejszanie się liczby taksówek?

W związku z pracami komisji międzyministerjalnej, powołanej przez Komitet ekonomiczny ministrów dla zagadnień gospodarczych, Związek związków właścicieli dorożek samochodowych i związek właśc. dorożek samochodowych w Warszawie przedstawili na wczorajszej konferencji regionalnej w izbie przemysłowo-handlowej w Warszawie postulaty zmierzające do zahamowania dalszego zmniejszania się liczby dorożek samochodowych,

które stanowi objaw nader niepożądany dla kraju.

Postulaty te zmierzają do umorzenia zaległości z tytułu Funduszu drogowego za ub. lata i obniżenia bieżących opłat od wagi wozów. Postulaty te poparto obfitym materiałem statystycznym. Dezyderaty właśc. taksówek spotkały się z przychylnym przyjęciem. Sprawa ta ma być w najbliższym czasie rozpatrzona i zdecydowana.

1.3 milj. zł. zysku wykazali sekwestраторы Żyrardowa

Sekwestраторы sądowi Żyrardowa wnieśli w dniu wczorajszym do Wydziału Handlowego Sądu Okręgowego w Warszawie nowe sprawozdanie z działalności za ostatni rok bilansowy od 1 lipca 1934 r. do 1 lipca 1935 r.

Jak wynika ze sprawozdania, Żyrardów przyniósł w drugim roku pracy pod zarządem sekwestratorów zysk w wysokości 1.309.000 złotych. Stan zatrudnienia robot-

ników w Zakładach Żyrardowskich wzrósł od czasu objęcia kierownictwa Zakładów Żyrardowskich przez sekwestratorów o 732 osoby, do 3.275.

Stan zadłużenia Zakładów Żyrardowskich zmniejszył się o 410.000 zł. do sumy 4.869.000. Dzięki redukcjom wydatków administracyjnych, pensji wyższych urzędników, komornego i t. p. uzyskano oszczędności w wydatkach w sumie 1.200.000 zł.

Zajścia przeciwżydowskie w Poznańskiem, na G. Śląsku i w Kieleckiem

„Kurier Poznański“ donosi, że w Poznaniu polska młodzież akademicka urządziła w kawiarni „Esplanada“ manifestację przeciwko żydowskiemu dyrygentowi grającej w tej kawiarni orkiestry Arkadiuszowi Flato. „Kurier Poznański“ donosi, że manifestanci otrzymali przyrzeczenie, iż żyd nie będzie dyrygentem orkiestry. Następnie ta sama grupa urządziła manifestację na pl. Wolności.

Żydowska Agencja Telegraficzna (ZAT) donosi z Poznania:

W miasteczku Oborniki niewykryci sprawcy wybili szyby w sklepach żydowskich. Napastnicy wzywali przytem żydów do opuszczenia miasta.

W Lesznie i Wronkach rozlepiono wielkie plakaty, nawołujące do bojkotu żydów.

W Rawiczu do mieszkań żydowskich wkroczyli młodzieńcy, polscy z okrzykami: „Bolszewicy, wynoście się do Rosji!“

W Czarnkowie zdemolowano

kilka mieszkań i sklepów żydowskich. Kilku żydów, wśród nich miejscowych mieszkańców Mose-sa i Natuliusa, pobito.

Żydowski „Nasz Przegląd“ donosi z Katowic:

„W miejscowości Wodzisław na Śląsku wytluczono szyby wystawowe w sklepach, należących do Abrama Halperna, Mosze Lewkowicza i Majera Perelmutra. Straty wynoszą 1600 złotych. Zatrzymano niejakiego Teodora Szyszke, który jednak nie przyznaje się do winy. Jest on czynnym członkiem Stronnictwa Narodowego.

„Warszawski Dziennik Narodowy“ donosi:

„W Sulmierzycach pow. radomskiego w tych dniach doszło do awantury z żydami. W czasie awantury poturbowano kilkunastu żydów i wybito szyby w domach żydowskich.

Powodem zajścia było ustawienie przez żydów straganów z towaram przed kościołem w czasie odbywającego się tam odpustu.

Po uprzątnięciu żydowskich straganów zapanował spokój“.

250 nowych posterunkowych P. P.

W Mostach Wielkich otwarty został w b. tygodniu kurs dla funkcjonariuszów P. P. Na kursie tym przeszczolonych będzie 250 nowoprzjętych do służby posterunkowych.

Katastrofa kolejowa pod Jabłonną

Z niewyjaśnionych narazie przyczyn w Buchniku koło Jabłonna wykołcił się wagon pociągu nr. 83, zdążającego do Warszawy. Wskutek wypadku powstał zator, nad usunięciem którego pracownicy około 3 godzin.

Wypadku z ludźmi nie było.

Nowy numer „Prosto z Mostu“

47-y numer tygodnika literacko-artystycznego „Prosto z mostu“, przynosi artykuł wstępny p. t. „Wawrzyn akademicki przedstawia się“. Wacław Kloss pisze o tem „Jak Matejko dal odprawę biurokracji“, H. Kotyński o Zeromskim jako naukowcu. Dalej w numerze wiersz K. I. Gałczyńskiego, reportaż z Torunia St. Szurlejówny, artykuł T. Trzczyńskiego p. t. „Ku średniowieczu wstecz czy naprzód“, feljtony: W. Wasiljowskiego i J. Wasniewskiego, c. d. powieści A. Świętochowskiego „Twinko“, noweli Cz. Straszewicza „Wzgórze księżycy“, Pozatem w szeregu ciekawych recenzji: teatralne — p. t. „Wawrzyn akademicki“, A. Jesionowskiego, A. Mikulowskiego i J. Andrzejewskiego. Muzyczne — K. Régameya, z wystaw — J. Bajkowski, i filmowe — A. Mikałowski. Przegląd prasy, panoptikum i kroniki uzupełniają numer.

Cena numeru w prenumeracji 30 groszy. Prenumerata kwartalna 3.60 gr. Adres redakcji i administracji: Warszawa, Nowy Świat 24.

Walka konkurencyjna przedsiębiorstw publicznych z prywatnymi

Sfery gospodarcze Wielkopolski i Pomorza odczuwają coraz bardziej konkurencyjność przedsiębiorstw publicznych, zwłaszcza komunalnych. W niektórych miastach prowincjonalnych dzielnic zachodniej nawet zakłady użyteczności publicznej, jak np. elektrownie miejskie, podejmują się wykonywania prywatnych zamówień instalacyjnych po konkurencyjnych cenach i tna warunkach spłaty ratalnej. Elektrownie miejskie podejmują również ratalną sprzedaż artykułów elektrotechnicznych, a nawet aparatów radiowych, co wywołuje zastój i zmniejszenie się obrotów w przedsiębiorstwach prywatnych.

Reprezentacje kupiectwa i przemysłu województw zachodnich postanowiły podjąć zabiegi, aby przedsiębiorstwa publiczne nie utrudniały walki konkurencyjną i tak już ciężkich warunków egzystencji prywatnych warsztatów pracy.

Należy zaznaczyć, iż na 51 powiatów, wchodzących w skład województw zachodnich, 28 powiatów prowadzi najrozmaitsze przedsiębiorstwa w liczbie 38. Na ogólną ilość 170 miast, należących do województw zachodnich, 131 miast posiada przedsiębiorstwa w liczbie 391. Oprócz przedsiębiorstw użyteczności publicznej prowadzone są przez związki samorządowe także przedsiębior-

Walka z „naganiaczami“ adwokackimi

Rada Adwokacka w Warszawie wystąpi w najbliższym czasie do władz prokuratorskich i wojewodów o współdziałanie w ściganiu karnem t. zw. „naganiaczy“, pośredniczących między klientelą a niektórymi adwokatami, zwłaszcza w ośrodkach prowincjonalnych.

Akcja ta ułatwiłaby korporacyjnym władzom adwokackim oczyszczenie adwokatury z elementów niepożądanych.

Warunki uzyskania karty rzemieślniczej

Liczni rzemieślnicy czynią na drodze niewłaściwej zabiegi o uzyskanie karty rzemieślniczej. Ze strony powołanej przypomina, iż podania o kartę wnoszą należy do właściwego starostwa powiatowego.

Do podania dołączyć należy dyplom mistrzowski, dyplom czeladniczy, oraz zaświadczenie, stwierdzające odbycie 3-letniej pracy czeladniczej po złożeniu egzaminu.

Baptyści z Wileńszczyzny stracili 900 zwolenników

WILNO, 14.11. (Tel. wł.). — W ciągu drugiej połowy października i pierwszej dekady listopada, na Wileńszczyźnie uległo likwidacji siedem oddziałów sekty baptystów, przy czem wraz z oddziałami zamknięto domy modlitwy. Baptyści stracili w ten sposób około 900 zwolenników zwerbowanych przeważnie spośród prawosławnych, a zachęconych pożyczkami, prolongatami podatków i t. p. korzyściami materialnymi. Część baptystów przeszła na łono kościoła katolickiego.

Nowy dowódca Q. K. w Grodnie

Dowódca Q. K. III w Grodnie został mianowany gen. brygady Michał Karasiewicz - Tokarzewski.

Odnaczenia urzędników sejmowych

We czwartek w południe marszałek Sejmu p. Car wręczył następującym urzędnikom Biura Sejmu odnaczenia nadane im w dniu 11 listopada bieżącego roku: dyrektorowi Biura Sejmu p. Aleksandrowi Rutkowskiemu Krzyż Komandorski Orderu Polonia Restituta, szefowi Sekretariatu marszałka Sejmu p. W. Zagórowskiemu Krzyż Kawalerski Orderu Polonia Restituta, naczelnemu redaktorowi sprawozdań stenograficznych i djarżusza p. Stanisławowi Czornowskiemu Złoty Krzyż Zasługi, kierownikowi Biura stenograficznego p. M. Nowickiej Srebrny Krzyż Zasługi i niższemu funkcjonariuszowi Biura Sejmu Leonowi Przybyszowi Bronzowy Krzyż Zasługi.

Walka z gruźlicą w Warszawie

O koordynację wysiłków

Gruźlica, niestety, odgrywa b. poważną rolę w statystyce przyczyn śmierci w Polsce. Chorych na gruźlicę w kraju oblicza się na około milion ludzi. W Warszawie choroba ta pochłania również wiele ofiar, w szczególności wśród młodszego pokolenia i warstw uboższych.

Co w chwili obecnej robi się w walce z tą okrutną chorobą? Istnieje szereg instytucji publicznych i towarzystw społecznych, które przeważnie borykając się z trudnościami finansowymi, usiłują budować tamę przed zalewem gruźlicy. Aby powiązać te rozstrzelone wysiłki w jedną całość, a przynajmniej zapoczątkować skoordynowanie pracy, powstało przy Tow. Medycyny Zapobiegawczej Centralne Biuro do Walki z Gruźlicą, znajdujące się pod opieką miejskiej służby zdrowia. Biuro to utrzymuje łączność ze wszystkimi instytucjami przeciwgruźliczymi, prowadzi rejestrację chorych, pośredniczy w umieszczeniu chorych w szpitalach, dba o to, by każdy chory znalazł się pod opieką najbliższej poradni przeciwgruźliczej.

W ciągu 1934 r. Biuro otrzymało 7,425 zgłoszeń. Po dokładnej segregacji okazało się, że tylko 2,609 chorych zgłoszono poraz pierwszy, inni już się znajdowali w kartotece Biura. Chorych niebezpiecznych dla otoczenia było 2,303, którzy wydzielali zarazki w płwocinie (t. z. prątkujących). Biuro przekazało 1,339 chorych pod opiekę poradni, ponadto za pośrednictwem Biura 363 osoby umieszczono w szpitalach i sa-

natoriach. Przyjmowanie do szpitali jest uzależnione od opinii lekarskiej. W r. b. działalność biura wzrosła się. Liczba zarejestrowanych chorych prątkujących osiągnęła 7,281. Warszawskie Tow. Medycyny zapobiegawczej dąży obecnie do dalszej rozbudowy współpracy instytucji przeciwgruźliczych, by stopniowo stworzyć jednolitą akcję przeciwgruźliczą, łączącą wszystkie wysiłki publiczne i społeczne.

Dożywianie dzieci w szkołach od 15 b. m.

Zgodnie z zapowiedzią, 15 b. m. Rada szkolna m. stoł. Warszawy rozpocznie akcję dożywiania dzieci w publicznych szkołach powszechnych stolicy. Akcja ta obejmie stopniowo około 25 tysięcy dzieci, specjalnie zakwalifikowanych z pośród najbardziej potrzebujących. Są to dzieci bezrobotnych i częściowo zatrudnionych.

W szkołach, posiadających odpowiednie urządzenia, dzieci będą otrzymywały pół litra zupy (codziennie innej) i 100 gramów chleba pyłkowego, w innych 14

litra mleka i również 100 gr. chleba. Posiłki będą wydawane codziennie, oprócz niedziel i świąt. Posiłek będzie zawierał około 600 kalorii, a koszt jego wyniesie przeszło 11 groszy na dziecko. Część dzieci, uczęszczająca do szkół nieposiadających pomieszczeń dla dożywiania, otrzymywać będzie posiłki w 5 kuchniach rejonowych Rady szkolnej, specjalnie w tym celu zorganizowanych.

Koszt miesięczny dożywiania dzieci, przy pełnym kontyngencie 25.000, wyniesie około 70.000 zł.

Komisja porozumiewawcza pracowników miejskich R. P.

W związku z projektami, zmierzającymi do uporządkowania stosunków uposażeniowych, pragmatycznych, emerytalnych i dyscyplinarnych pracowników samorządowych, ostatnio powstała w Warszawie komisja porozumiewawcza wszystkich centralnych organizacji pracowników miejskich R. P., w skład której wchodzi przedstawiciele organizacji

zrzeszających pracowników miejskich umysłowych i fizycznych. Organizacyjne posiedzenie komisji już się odbyło, następnie zwołano na poniedziałek.

We wszystkich powyższych sprawach wspomniane organizacje będą występowały jednolicie, po uzgodnieniu poglądów w komisji.

Emeryci państwowi bronią się przed obniżką zaopatrzenia

Związek polskich zrzeszeń emerytalnych złożył p. Ministrowi Skarbu obszerny memoriał w sprawie zamierzonej obniżki uposażeń emerytalnych. Memoriał stwierdza, że w celu opanowania deficytu budżetowego zamierzone jest uderzenie w najsłabiej uposażone warstwy społeczne (przebiegająca emerytura państwowa wynosi 130 zł miesięcznie) aż trzema sposobami:

- 1) wprowadzeniem nadzwyczajnego podatku od wynagrodzeń, pobieranych z funduszków publicznych,
- 2) podwyższeniem podatku dochodowego, który emeryci opłacają i
- 3) odjęciem od podstawy wymiaru emerytalnego części lat spędzonych w służbie zaborezej.

Wszystkie te trzy sposoby obniżki dotychczasowe pobory emerytów mniej więcej o 25 proc. mimo, że dotychczas w ciągu ostatnich 5 lat obniżono je już o 47 proc. Szczególnie krzywdzący jest zamiar odjęcia emerytom praw nabytych i dobrze opłaconych.

Planty praskie oddane do użytku publicznego

W dzień Święta Niepodległości, 11 b. m., nastąpiło udostępnienie szerokiej publiczności plantów na ul. Targowej na Pradze, które dotychczas były ogrodzone i publiczność nie miała do nich dostępu. Na plantach ustawiono odpowiednią liczbę ławek.

Korzystanie z tych ławek znacznej liczby spacerowiczów świadczy o celowości tego udogodnienia, jednakże Towarzystwo „Koło prażan” w dalszym ciągu czyni starania o właściwe oświetlenie tych plantów oraz skweru

publicznych, 2) podwyższeniem podatku dochodowego, który emeryci opłacają i 3) odjęciem od podstawy wymiaru emerytalnego części lat spędzonych w służbie zaborezej.

Wszystkie te trzy sposoby obniżki dotychczasowe pobory emerytów mniej więcej o 25 proc. mimo, że dotychczas w ciągu ostatnich 5 lat obniżono je już o 47 proc. Szczególnie krzywdzący jest zamiar odjęcia emerytom praw nabytych i dobrze opłaconych.

przy zbiegu Targowej i Zygmuntońskiej, naprzeciwko gmachu dyrekcji kolejowej, co ma nastąpić już wkrótce, wobec zgody wyrażonej przez Zarząd Miejski.

NIEDZIELA W OPERZE
o godz. 12-ej
PORANEK DLA DZIECI
WIESZCZKA LALEK
i
PRZEKORNA LIZETTA
Ceny niższe od 30 gr. do 2 50 zł.

RADJO

WARSZAWA
Piątek, dn. 15 listopada
6.30 „Kiedy ranne...” 6.33 Pobudka do gimn. 6.34 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (pl.). W przerwie o godz. 7.20 Dzien. por. 7.50 Progr. na dz. bież. 7.55 Parę inform. 8.00 Aud. dla szkół.
11.57 Sygnał czasu. 12.03 Dzien. poludn. 12.15 Aud. dla szkół (dla dzieci starszych): „O 11-ym Listopada” — obrazek słuchowiskowy K. Konarskiego. 12.40 Konc. zesp. H. Adamskiej - Grossmanowej (muz. lekka). 13.25 Chwilka gosp. domowego. 13.30 Z rynku pracy.
15.15 Wiad. o eksporcie. 15.20 Przegl. giełd. 15.30 Konc. Ork. Dętej 63 p. p. pod dyr. Z. Grabowskiego z Torunia (muz. lekka). 16.00 Pogad. dla chorych w oprac. ks. M.

Rekasa (ze Lwowa). 16.15 Konc. ork. Tad. Serejskiego (ze Lwowa). 16.45 „Chwilka pytań” — pogad. dla dzieci starszych w oprac. W. Frenkla. 17.00 „Śmierć — nauzczytelką życia” — odczyt-reportaż z Zakł. Anatomji Patolog. Univ. Jagiel. — przepow. dr. J. Kowalczyk (z Krakowa). 17.15 Minuta poezji: wiersze K. Wierzyńskiego. 17.20 Recital fortep. Stefanji Peltons. Fr. Liszt: Smery leśne, Etiuda f-moll, Tarantella — Wenecja i Neapol; F. Mendelssohn-Bartholdy: Liszt: Marsz weselny. 17.50 Poradnik sport. 18.00 Recital śpiewaczy Gerharda Hüsch’a. Przy fort. L. Urstein. W progr. pieśni Schuberta, Schumann’a i H. Wolffa. 18.30 Pogad. aktualna. 18.40 Życie kult. i art. stolicy. 18.45 Stare walce w wyk. Ork. Salonoj Edith Lorand (pl.). 19.00 „Skrzynka roln.” — inż. W. Tarkowski. 19.10 Progr. na dz. nast. 19.20 Konc. rekl. 19.35 Wiad. sport. 19.50 Biuro Studiów rozmawia ze słuchaczami P. R. 20.00 Aktualny monolog. 20.10. Koncert Symf. w wyk. Ork. P. R. pod dyr. M. Mierzejewskiego z udziałem EWY BANROWSKIEJ - TURSKIEJ (śpiew). W progr. W. A. Mozart: Symfonia C-dur Nr. 36 — wyk. orkiestra; L. v. Beethoven: Adalida op. 46, Fr. Liszt: Loreley — odp. z tow. ork. Ewa Bandrowska-Turska; M. Karłowicz: Powracające fale, poemat symfoniczny — wyk. ork.; K. Szymanowski: Samotny księżyc, S. Wasilenko: 2 pieśni maoryjskie — odp. z tow. ork. Ewa Bandrowska-Turska; M. Reger: Kolysanka, C. M. Weber: Zaproszenie do tańca — odp. z tow. fort. E. Bandrowska-Turska; Wagner: Uwertura do opery „Śpiewacy Norymberscy” — wyk. ork. W przerwie około godz. 20.50: Dzien. wiecz. oraz „Obrazki z Polski współcz.” 22.30 „Jaśnie Pan Szofer” — transmisja z atelier filmowego. 22.50 Muzyka tan. (pl.). W przerwie o godz. 23.00 Wiad. meteor. dla kom. lotn.

KINA

ACRON: „Piotruś” i „Śladami Indjan”.
ADRIA: „Dwie Joasie”.
ANTINEA: „Tajemnice dżungli” i „ABC miłości”.
AS: „Zew Trombity”.
AMOR: „Roześmiane oczy” i „Trzy świnki”.
APOLLO: „Paniątka z Pasie Restante”.
BAŁTYK: „Anna Karenina”.
CAPITOL: „Wacław”.
CASINO: „Dziewczę z Budapesztu”.
COLOSSEUM (DUŻA SALA): „Meżczyźni wola meżatki” i rewja.
COLOSSEUM (MAŁA SALA): „Pat i Patachon jako bezdomni”.
CORSO: „ABC miłości” i rewja.
ELITE: „Pieśń nocy”, „Torreador i kobiety”.
ERA: „Sing Sing”, „Le Gong”.
EUROPA: „Rapsodia Bałtyku”.
FORUM: „Powrót Frankensteina” i „Ruza w szklance wody”.
HELJOS: „Tajemnica Expressu Nr. 6” i dod.
KOMETA: „Mały pułkownik”, rewja.
KINOTEATR MIEJSKI: „Kapitan „Sorell”.
PAR. SW. ANDRZEJA: „100 metrów miłości”, dod.
LOS: „Bez nazwiska”, dod.
MASKA: „Żyd Süs” i „Czerwona dama”.
MAJESTIC: „Oczy czarne”.
MARS: „Wesoła wdówka” i „Śladami Indjan”.
MEWA: „Zemsta Pana X” i „Wonder Bar”.
MUCHA: „Kobieta z rejestru” i „Rozkosze małżeństwa”.
METRO: „Bar - miewe”.
NOWA TOMBOLA: „Powrót Frankensteina”, „Poszukiwaczki złota”.
OKO PRASKIE: „Bengali” i dodatki.
PAN: „Chińskie Morze”.
PETIT TRIANON: „Imitacja życia”, „Niebezpieczny kochanek”.
POPULARNY: „Jestem zbiegiem”, rewja.
PRAGA: „Legjon nieustraszonych”, rewja.
RAJ: „Wyspa Skarbow”.
RENA: „Noc Cudów” i dodatki.
RIALTO: „6 lat miłości”.
STYLAWY: „Sen Nocy letniej”.
SPINKS: „Sonata” i rewja.
SOKÓL: „Dziewczeta w mundurkach” i „Dajemy rewje”.
ŚWIATOWID: „Szanghaj”.
ŚWIAT: „Żywy zastaw” i „Skandal w Budapeszcie”.
TON: „Babooona”, dod.
UCIECHA: „Sequoia”.
UNIA: „Młody las”, rewja.
zyka (pl.). W przerwie o godz. 7.20 Dzien. por. 7.50 Progr. na dz. bież.

Sobota, dn. 16 listopada

6.30 „Kiedy ranne...” 6.33 Pobudka do gimn. 6.34 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (pl.). W przerwie o godz. 7.20 Dzien. por. 7.50 Progr. na dz. bież. 7.55 „Parę inform.” 8.00 Aud. dla szkół.
11.57 Sygnał czasu. 12.03 Dzien. polud. 12.15 Konc. Malej Ork. P. R. 13.25 Chwilka gosp. domowego.
14.30 Muzyka lekka (pl.). 15.00 Odczytanie fragmentu z powieści J. Wittlina „Sol Ziemi” p. t. „C. K. Rada Koronna”. 15.15 „Nasz handel morski”. 15.20 Przegl. giełd. 15.30 Konc. orkiestry pod dyr. Sylw. Członkowskiego (muz. lekka) z Wilna. 16.00 Lekcja jęz. franc. — lektor L. Roquigny. 16.15 Utwory organowe w wyk. Jana Kucharskiego „Transmisja z Konserwatorium Warszawskiego. W progr. Wivaldi-Bach: Koncert a-moll, Allegro, Adagio, Allegro. 16.30 „Skrzynka techn.” — red. Wacław Frenkel. 16.45 „Cała Polska śpiewa” — aud. popr. prof. Br. Rutkowski. 17.00 „DUŻA JEZYKA I DUSZA KRAJU” — REPORTAŻ Z PRUS WSCHODNIH MELCHORA WANKOWICZA. 17.15 No wozki z plyt. 17.45 „Świat naszych zwierząt”: „Dziki łabędź” — pogad. wygl. J. Sokolowski (z Poznania). 17.50 „Nasze miasta i miasteczka”: „Miasteczko Zalopane” pogad. wygl. dr. Antoni Wiczeorek (z Katowic). 18.00 Aud. dla dzieci: „Historja o Marceljanku i jego wozelku” opow. dla dzieci młodszego St. Themersona (z Warszawy) i „Blażek” — obrazek słuchowiskowy L. Krzemienieckiej (z Krakowa). 18.30 „Przełęcz wydmwin” — prof. H. Mościcki. 18.40 Pogad. społeczna. 18.45 Utwory H. Berlioz’a (pl.). 19.00 „Przegl. roln. prasy” — inż. I. Niewodniczańska (z Wilna). 19.10 Program na dz. nast. 19.20 Konc. rekl. 19.35 Wiadomości sport. 19.50 Pogadanka aktualna. 20.00 „Mozarka muzyczna” — piosenki, wyk. M. Orzechowski — wibrafon, Wł. Szpilman — fort., M. Hoberman — harmonja i gitara, L. Narkiewicz — harfa, T. Zygałdo — skrzypce. 20.45 Dzien. wiecz. 20.55 „Obrazki z Polski współcz.” 21.00 Aud. dla Polaków z zagranicy: „Lotnictwo w Polsce”. 21.30 „Wesoła Syrena” — aud. w opr. M. Hemara. 22.00 „Czar walca” — operetka w 3-eh aktach O. Straussa z J. Radwanówną i M. Debowskiem. 23.15 Wiad. meteor. dla kom. lotn. 23.20 Transmisja muz. tan. z Café-Clubu.

Dziś Bandrowska-Turska w koncercie symfonicznym

Wielkie koncerty symfoniczne Polskiego Radia z udziałem sławnych solistów odbywać się będą co dwa tygodnie, w piątek, w porze wieczornej Inauguracją tych koncertów i w ogóle nowego sezonu symfonicznego Polskiego Radia będzie piątkowy koncert, który uświetni swym udziałem naszą najsynniejszą śpiewaczką Ewa Turska-Bandrowska. W pierwszych dniach grudnia wystąpi również w cyklu tych koncertów — sławny skrzypek — Jacques Tibaud.

LISTOPAD
15
PIĄTEK

SŁONCE	
wschód	zachód
6-55	15-46
KSIĘZYC	
wschód	zachód
20-12	11-35
Dł. dnia	Ubyte
8-51	7-55

Dziś św. Gertrudy.
Jutro św. Edmunda.

TEATR

TEATR WIELKI: Dziś „Rose Marie”, w sobotę „Marta”.
W niedzielę 3 przedstawienia: o 12 w poł. porannek dla dzieci „Przekorna Lizetta”, popołudniu o 3.30 „Rose Marie”, wieczorem o 8-jej „Halca”.
TEATR NARODOWY: Dziś i dni następnych „Przezióreczka”, Żeromskiego. W niedzielę o godz. 3.30 pop. „Stare wino”.
TEATR POLSKI: Dziś o godz. 7.30 wiecz. „Kordjan” Słowackiego. W niedzielę o godz. 3 pop. „Kroń Lir” Szekspira z Węgrzynem.
TEATR NOWY: Dziś sztuka współczesna „Lańcuch” Morawskiego. W niedzielę o godz. 3 pop. „Powrót mamy”.
TEATR LETNI: Dziś „Dom otwarty” Bałuckiego. W niedzielę o godz. 11 zrana „Dom otwarty” (przedst. szkolne); o godz. 4 pop. „Muzyka na ulicy”.
TEATR MAŁY: Dziś komedia Shaw’a „Żołnierz i bohater”. W niedzielę o godz. 4 pop. „Żołnierz i bohater”.

STOLECZNY TEATR POWSZ. Dziś o godz. 19-ej „Balladyna” na ul. Młynarskiej Nr. 2. W niedzielę na ul. Młynarskiej Nr. 2 o godz. 17-jej i 20-jej „Świerszcz za koniem”, Dickens.

TEATR ATENEUM: Dziś i jutro sztuka S. Żeromskiego „Turon” z udziałem S. Jaracza w roli Szeli. Reżyserja Stanisława Perzanowskiej, de koracje Władysława Daszewskiego.

TEATR KAMERALNY: Dramat Żeromskiego „Ponad śnieg”. W sobotę premiera dramatu „Budowniczy Solness” Ibsena.

INSTYTUT REDUTY: Codziennie komedia Cwojdzńskiego „Teorja Einsteina” w reżyserji Osterwy. Ostatnie — 328 przedstawienie w dniu 17 b. m.

TEATR MALICKIEJ: Ostatnie dni „Epoki tempa” A. Cwojdzńskiego. W próbach „Noc” Obey’a.

CYRULIK WARSZAWSKI: Aktualna satyra „Z przedzielnikiem”. Codziennie dwa przedstawienia o godz. 7.15 i 9.45 wiecz.

WIELKA REWJA (Karowa 18): W sobotę premiera komedji muzycznej Bernauera i Oesterreichera „Minister i dessous” z H. Ordonówną, M. Dąbrowską, A. Fertnerem, I. Symem i L. Sempolińskim na czele.

HOLLYWOOD: Dziś i jutro rewja „Wesoła jesień”. Początek 7.20 i 9.46.

OPERETKA NA CHŁODNEJ: Dziś i codziennie operetka Kalmana „Hrabina Marica”.

CYRK: Program otwarcia, z Leinertem, człowiekiem-rakieta na czele.

Wypadki i kradzieże

Podrzucono dziecko. W domu przy ul. Królewskiej 17 znalazła dozorczyni, Marja Kulis, dziecko płci męskiej, liczące około 30 dni. Dziecko było podrzucone w śmietnik. Podrzućka, z wiedzą policji, przekazano do miejskiego domu wychowawczego przy ul. Nowogrodzkiej.

Pożar w szkole powszechnej. W szkole powszechnej przy ul. Chłodnej 11 zapaliła się wczoraj podłoga od niedopałka papierosa. Pogotowie 4 oddziału straży pożar ugasiło.

Przysypany ziemia. W czasie robót ziemnych przy budowie nasypów pod przyszły wiadukt kolejowy, na ul. gen. Zajacka zdarzył się wczoraj nieszczęśliwy wypadek. W pewnej chwili obsuwała się ziemia, zasypując robotnika Józefa Ślaska (Elekcyjna 6). Po kilkunastu minutach robotnika odkopano. Lekarz pogotowia stwierdził stan ciężki i przewiózł ślaska do szpitala Dz. Jezus.

Z teatrów

Uciekła mi przepióreczka...

Komedja w 3-ach aktach Stefana Żeromskiego w Teatrze Narodowym

Trudno jest pisać o Żeromskim. Upłynęło dziesięć lat od pewnego, pamiętnego dnia w chłodnym i wilgotnym listopadzie. Była mgła i mżył drobny deszcz. Stałem od wczesnego rana w długim szeregu szkolnym na placu Teatralnym. Wyglądał plac, jak zwykle, w takich smutnych chwilach — latarnie przesłoniła krepą, na wielkim balkonie opery płonęły znicze, a dookoła czekał nieruchomy tłum zamknięty zewnątrz murami, jak na małym wiejskim cmentarzu. A jednak tym razem, wszystko tak zdawało się znane, było jedynie.

Dziś premiera w OPERZE
MARIA
opera FLOTOWA
gościnny występ:
ADA SARI
oraz Szabrańska, Łuczynski, Bender, Dyruguje Adam Doizycki.
Bilety od 30 gr. do 5 zł.

Oto przyszliśmy żegnać człowieka, który odchodził niezastąpiony, a którego słowa przez wiele lat, jak płodne ziarna, głęboko zapadały w serca. Wielkość, której przykazania żywiło się parę pokoleń. Symbol czystej myśli narodowej, nauczyciel rodaków niestrudzony, „złota sława” walcząca o niepodległość Polski... Jakże więc wyrazić wzruszenie, które dawało wtedy gardła, jakimiż słowami oddać ciężarem leżącym w sercach ból?
I kiedy sztandarem przykryła trumna blaskiem ukazała się ponad głowami i jakbydy w wieczny mrok wpłynęła w żalobną

skargę marsza, wtedy wielu z nas młodych, za parę lat mających opuścić szkoły, pojęło ogrom tego co się dokonywa. Umarł Żeromski...

Pozostawił po sobie wspaniały testament, kilkadziesiąt krwią ociekających, serdecznych zaklęć. Gdy odszedł żywy człowiek, wróciliśmy do jego dzieł. A potem, wkroczywszy w świat, zaczęliśmy od nich odchodzić tak, jak odchodzi się od miłości — z lękiem i z bólem, i z tą nieśmiałą nadzieją, która towarzyszy wszelkim ważnym zmianom w życiu.
Zbyt mało jednak upłynęło jeszcze lat, aby słowa krytyki przychodziły łatwo. Nie chowa się świętości z dnia na dzień. Nawet sądzona — długo pozostaje kultem i jeśli traci pokrycie istotne żyje w nas tęsknotami, które kiedyś zaspakajala. I może dlatego, że sami tak ciągle ulegamy zmianom, że w naszym niespo-

kojnym życiu poto o coś walczymy, aby osiągnąwszy odejść i walczyć dalej, może dlatego jest w nas gorąca potrzeba utrwalania spraw wielkiej wagi, chronienia ich przed dniem codziennym, aby spoczywały w nas głęboko, jak komunja. Życie bez tego byłoby bardzo smutne, a my przerażeni ubodzy.

Czytelnicy usprawiedliwią mnie chyba, że nie napisałem zwyklej, normalnej recenzji. Można sobie raz do roku pozwolić na takie odstąpienie od zwyczaju. Nie chcę pisać o „Przezióreczce” i z innych względów. Za miast czytać krytyczne uwagi, niech lepiej wszyscy pójda do teatru. Wiele rzeczy niejednych rozczaruje może w tej „Przezióreczce”, może nie każde zdanie poruszy tak, jak poruszało dzieńś lat temu. Możliwe to, prawie pewne. Wszystkie jednak zastrzeżenia znikna, gdy w drugim ak-

cie podniesie się kurtyna i rozpocznie się wielki dajlog pomiędzy Przełęczką i Smugoniową, najcudniejsza poezja, hymn urodzonego liryka, dramat zawsze żywy, zawsze wzruszający. Słów, które idą ze sceny, słucha się z zapartym oddechem i z przejmującą radością, iż odnalazło się żywo Żeromskiego. Kto wie, czy nie ta właśnie świadomość wyściska ły.

Osterwa wystawił „Przezióreczkę” z tą samą starannością, z jaką prezentował ją na premierze. Po dziesięciu latach znów ujrzymy go w roli Przełęczkiego. Postać ta jest tak zrodzona z osobą Osterwy, iż trudno sobie wyobrazić, aby mógł kiedykolwiek grać Przełęczkę, kto inny. Tym razem mniej było w grze Osterwy młodzieńczego czaru, więcej zaś dojrzałego powagi. W takim ujęciu postać Przełęczkiego niewątpliwie zyskała.

Jest to chyba obecnie najlepsza rola Osterwy.

Doskonałą partnerkę miał Osterwa w Marji Modzejewskiej, która wzruszająco i bardzo szczerze zagrała Smugoniową. Gellówna bez zarzutu wywiązała się z koturnowca i niewdzięcznej roli księżniczki. Dobry był również J. Sztajn jako administrator. Słabo natomiast wypadł Smugół Do mianika. Trudno zresztą mieć o to niego pretensję. Objęcie spuszczony po Jaraczcu nie należy do zadań łatwych. Z grona profesorskiego najlepszą sylwetkę dał Fritsche, grający historyka Wilkona. Pozostali wykonawcy, z wyjątkiem Pichelskiego, nie grzeszyli dobrą dykcją

Jerzy Andrzejewski.

Drobne kupiectwo w obawie

430.000 warsztatów pracy zagrożonych

Już od dłuższego czasu w handlu w Polsce, a w Warszawie szczególnie, panuje zastój. Nawet sezon jesienny, który jest zwykle okresem wzmożonych obrotów, w tym roku zawiódł wszelkie nadzieje i przedstawia się niezwykle krytycznie. Ceny szeregu artykułów pierwszej potrzeby, jak chociażby mydła podniosły się w górę, ceny produktów spożywczych idą w górę, a grozi jednocześnie postanowiona już, znaczna obniżka płac.

ZMNIJSZENIE KONSUMCJI

W pierwszym rzędzie zmniejszenie konsumpcji, postępujące nadal, uderzy w drobne przedsiębiorstwa handlowe, chrześcijańskie kupiectwo detaliczne. Tych przedsiębiorstw jest około 430 tysięcy, zatrudniających około miliona ludzi.

Centralny Związek Detalicznego Kupiectwa Chrześcijańskiego R. P., organizacja istniejąca od r. 1926, podjęła obecnie obronę tych drobnych warsztatów kupieckich, na które obecne reformy zwalniają się w przytaczającej mierze.

Jak wiadomo, nasz kurs w polityce gospodarczej nastawiony jest głównie na rolnictwo. Rolnictwu służy oddłużenie, polityka cen idzie w kierunku podniesienia wydajności warsztatów rolnych, wychodząc z założenia, że około 70 procent ludności żyje jednak z ziemi.

ODDLUŻENIE URZĘDNIKÓW

Spadek konsumpcji w znacznej mierze obcina obroty i dochody. W obecnej chwili dochodzi już do zagrożenia wprost katastrofalnego. Szczególną obawę drobnego kupiectwa budzi obietnica przeprowadzenia oddłużenia urzędników państwowych, samorządowych i prywatnych. Jeżeli chodzi bowiem o oddłużenie finansowe, nie godzi ono w kupiectwo, natomiast oddłużenie towarowe w ogromnej mierze wpłynęłoby na skurczenie się obrotów

towarowych i oznaczałoby likwidację tychże, jeżeli chodzi o stosunki z urzędnikami.

KREDYTY

Kupiectwo, jednocząc się w Centralnym Zw. Detalicznego Kupiectwa Chrześcijańskiego, reprezentującego 10 branż, uważa, że sytuacja obecna wymaga dużych poświęceń wszystkich grup społeczeństwa, ale te poświęcenia nie mogą iść tak daleko, aby godziły w podstawę egzystencji. Siusnie kupiectwo detaliczne podkreśla, że gdy inne grupy ludności korzy stają z moratorów, oddłużeń i t. p., kupiectwo chrześcijańskie nawet nie korzysta z kredytów, mimo, iż znajduje się ono w wyjątkowo ciężkiej sytuacji. Niedawno, bo 4 lata temu stworzono spółdzielnię kredytową p. n. „Kasa Kupiectwa Detalicznego”, która miała za zadanie dostarczanie taniego kredytu kupcom, ale to nie pokrywa potrzeb.

Obecnie centralne organizacje kupiectwa detalicznego podjęły prace, mające na celu stworzenie źródeł bezprocentowego kredytu dla kupców. Akcja zmierzająca do praktycznego zrealizowania tego celu jest w toku.

DROGI RATUNKU

Kupiectwo detaliczne zagrożone w swych podstawach, szuka środków ratunku. Jednym z nich jest próba dalszego racjonalizowania systemu zakupów. Kupiectwo detaliczne pragnie doprowadzić do podwyższenia jakości towarów, dostarczanych klientom przy jednoczesnym obniżeniu cen towarów. Wyrazem tej akcji centrali kupieckich ma być tegoroczny Kiermasz Kupiecki organizowany wzorem lat dawnych, poświęcony nawiązaniu ściślejszego kontaktu między przemysłowcami, a kupcami detalistami. Ma on wskazywać gdzie można najtaniej kupić. Kiermasz Kupiecki odbędzie się 1 grudnia b. r. w salach Tow. Cyklistów na Dynach.

Walcząc o podniesienie drobnego kupiectwa polskiego, kupiectwo detaliczne pragnie jednak utrzymać naturalną granicę egzystencji warsztatu pracy. W chwili obecnej, wysiłek w tym kierunku jest szczególnie ważny. Groźba ruiny ponad 400.000 drobnych warsztatów pracy zaciążyła nad handlem polskim.

(a).

Ks. Arcybiskup Twardowski

o audycjach dla chorych

Polskie Radio otrzymało z Kurji Metropolitalnej Obrządku Łacińskiego we Lwowie list podpisany przez ks. arcybiskupa Twardowskiego z okazji pięciolecia radiowej audycji dla chorych. „Kierownicy Polskiego Radia, udzielając swego poparcia tym audycjom, współdziałając z nami, spełnili wielkie dzieło: fale radiowe krzewiły miłość społeczną, podnosiły ducha, jednoczyły radjodłuchaczy z różnych stron kra

Tysiące drzewek owocowych przy drogach publicznych

Ze Lwowa donoszą agencji PRESS:

W powiecie stanisławowskim odbyło się ostatnio masowe obsadzanie dróg powiatowych drzewkami czereśni i morwy. Razem

wysadzono bieżącej jesieni około 2 tysiące drzewek owocowych.

W okresie ostatnich kilku lat powiat stanisławowski obsadził drogi publiczne około 20 tysiącami sztuk drzew owocowych.

Gróźny pożar folwarku

Straty wynoszą 100.000 zł.

LWÓW, 14. 11. (tel. wł.). — Z nieustalonych dotychczas przyczyn, na folwarku spadkobierców Aleksandra Gniewosza w Złotym Połoku, koło Buczacza, wybuchł groźny pożar. Ogień zniszczył dach palacu, kryty gontami, oraz sufity i podłogę. Administracja majątku oblicza straty na 100 tysięcy złotych.

W powiecie zborowskim, we

wsii Jachowce, wybuchł w nocy pożar w zagrodzie Andrzeja Majbrody. Wskutek wiatru ognie przeczucił się na sąsiednie zabudowania, a zanim zdolano zorganizować ratunek, 8 gospodarstw spłonęło.

Dochodzenie wykazało, że Majbroda umyślnie podpalił swój dom, by uzyskać premie asekuracyjną.

Skradziono 900 dolarów

„na kopertę” we Lwowie

LWÓW, 14. 11. (tel. wł.). — W niezwykle bezczelny sposób okradziono tutaj starą żydówkę z Tarnopola, Edkę Wartenberg. Przybyła ona do Lwowa w towarzystwie 68-letniego kupca tarnopolskiego, Rudolfa Hirsza, który wyjeżdżał do Palestyny. Dla ułatwienia odpowiednich formalności, Hirsz przed wyjazdem musiał przybyć do biura Palestyńskiego przy ul. Kopernika 3, gdzie miał złożyć kaucję w wysokości 900 dolarów. Ponieważ okazało się, że Hirsz jest chory na oczy, polecono mu udać się do lekarza i przynieść świadectwo dla uniknięcia przeszkód w wyjeździe.

Na klatce schodowej biura, gdzie zwykle grasują różni oszuści nagabujący emigrantów, dwu osobników nawiązało rozmowę z Hirszem. Dowiedziawszy się, że Hirsz ma się udać do okulisty, zaofiarowali mu swoje usługi, a

gdy nieostrożna towarzyszka Hirsza pokazała jednemu z oszustów kopertę zawierającą 900 dolarów, obaj przystąpili do ataku. Jeden z oszustów począł zagadywać Hirsza, zaś drugi w toku rozmowy z Wartenbergką wyjął z koperty dolary, a na ich miejsce włożył papier gazetowy. Gdy oszuści oddalili się „na chwilę”, Wartenbergka spostrzegła się, że padła ofiarą złodziei.

W podobny sposób okradziono na tej samej klatce schodowej Janę Sichebka, kupca z Chelma. Odesłano go do biura, żeby sobie zrobił na poczekaniu zdjęcie fotograficzne. Na schodach Sichebka wpadł w ręce oszustów, którzy obiecali mu znaczne „ułatwienie” za skromną sumę 300 zł.

Policja po ujawnieniu tych dwóch wypadków, podjęła energiczne dochodzenia, aby wyłodzić zuchwałych oszustów.

Falszerze bilonu przed sądem w Bydgoszczy

BYDGOSZCZ, 14.11 (tel. wł.).

W Sądzie Okręgowym rozpatrywano tutaj dwie rozprawy karne o fałszowanie i puszczanie w obieg monet. W pierwszym wypadku na ławie oskarżonych zasiadli bracia Walerjan i Wiktor Hrynkiwiczowie. Fabrykowali oni 3 i 10-złotówki bardzo starannie wykonywane, a podczas rewizji w ich mieszkaniu znaleziono szereg form gipsowych, większą ilość srebra i antymonu oraz 60 sztuk fałszywych 10-złotówek. Walerjan Hrynkiwicz zeznał przed Sądem, że jako fotograf-technik miał pewien zasób wiadomości z dziedziny chemii i dlatego monety podrabiał bardzo dobrze. Obaj bracia tłumaczyli się, że czynu tego

dopuszcili się z nędzy. Skazano ich na 3 lata więzienia i utratę praw na lat 5 każdego.

W drugim wypadku Jan Rutz z Koronowa, robotnik, odpowiadał za fałszowanie 50-groszówek. Pyła to jednak robota nieudolna, tak że na pierwszy rzut oka można było stwierdzić, iż 50-groszówki są fałszywe. Rutz posługiwał się swym bratem Władysławem, którego posyłał do sklepu po towar. Przed Sądem tłumaczył się również nędzą.

Sąd uwzględniając dotychczasową niekaralność, skazał go na 2 lata więzienia i 5 lat pozbawienia praw.

Stos kości ludzkich przy nowogródzkiej drodze

NOWOGRÓDEK, 14. 11. (tel. wł.).

W czasie budowy drogi między Nowogródkiem a Lidą na 13 km. od Nowogródka rozkopano duży wzgórek, w którym znaleziono ogromną ilość kości ludzkich, w tem około 200 czaszek, oraz metrowej wysokości krzyż

kamienny bez napisu. Kości te przeniesiono w niedalekie sąsiedztwo, krzyż zaś postawiono chwilowo przy drodze.

Jak przypuszcza kierownictwo robót, są to szczątki zmarłych z jakiejś epidemii, przynajmniej przed 150 laty.

Będziemy mieli

Znowu drogie pomarańcze

Z Włoch pomarańcze nie nadejdą

W związku z rozpoczynającym się zimowym sezonem owoców południowych, a w szczególności pomarańcz, szerokie koła konsumentów niewątpliwie interesuje kwestja, czy będziemy je mieli tania — po cenach dostępnych? Otóż spodziewany jest tej zimy przywóz do Polski około 2150 wagonów (10-tonnowych) pomarańcz, z czego na hiszpańskie przypada 2000 wagonów i na palestyńskie 150 wagonów. W porównaniu z ubiegłą zimą ogólna suma importu pomarańcz ulegnie nieznacznej stosunkowo zmianie, jedynie w związku z przystąpieniem Polski do sankcji nie będzie pomarańcz z Włoch, które zresztą w ubiegłym sezonie cieszyły się naogół słabym popytem z racji swej wysokiej ceny.

Cło ulgowe na pomarańcze pozostało bez zmiany i wynosi łączną opłatą manipulacyjną i kosztami pozwolenia — ok. 51 groszy od 1 kg.; fracht morski podwyższono ze względu na ew. ryzyko wojenne o ko. 10 proc., natomiast ceny zakupu w Hiszpanji pozostały niemal bez zmiany, podczas gdy eksporterzy palestyńscy podnieśli nieco swe ceny.

Pierwsze partje pomarańcz i mandarynek hiszpańskich są już w drodze do Gdyni, dzięki czemu na rynku naszym powinny się ukazać ok. 20 — 25 b. m., co się zaś tyczy ich przypuszczalnych cen, to, biorąc pod uwagę nieznaczne różnice w czynnikach, wpływających na ich kształtowanie się (cło, fracht, cena zakupu itd.) w porównaniu z ubiegłą zimą, będą one się wahać prawdopodobnie w granicach zł. 1.50—

1.70 za 1 kg. w detalu, czyli będą odpowiadać cenom średnich gatunków winogron. W miarę przybywania dalszych partji pomarańcz, ceny ich mogą ulec pewnej zmianie.

Uwzględniając doświadczenie ubiegłej zimy, gdy po nasyceniu rynku, konsument polski zaczął się domagać pomarańcz lepszych gatunków, nasi importerzy zakontraktowali obecnie wyłącznie niemal owoce najwyższych marek, nie ustępujących zresztą pomarańczom palestyńskim. Cena tych ostatnich wynosić będzie przypuszczalnie zł. 1.80 — 2.00 za 1 kg. w detalu. Spodziewany jest również niezły popyt na mandarynki, których cena będzie się wahać od 2.20 do 2.40 zł. za 1 kg. w detalu.

Z powyższego wynika, że w bieżącym sezonie trudno się spodziewać prawdziwie tanich i dostępnych dla kieszeni mas pomarańcz i mandarynek. Nie należy natomiast się spodziewać powtórzenia niebywałej spekulacji pomarańczami, jaka się działa ubiegłej zimy, bowiem importerzy, zdołali należycie przygotować się do nadchodzącego sezonu, do czego w dużej mierze przyczynił się fakt wczesnego rozdziału pierwszego kontyngentu pomarańcz hiszpańskich i palestyńskich.

Hitlerowcy łódzcy demonstrują na cmentarzu wojskowym

LÓDŹ, 14. 11. (tel. wł.). — Niemieckie „Freie Presse” nr. 306 donosi:

„Na Szerokiej ulicy prowadzącej ze Rzgowa ukazują się kolumny marszowe 500 ludzi. Monotonnie warczą bębny w głuchym rytmie i 18 czarnych chorągwi z jednakiymi białymi znakami łopatek na wietrze. W kształcie czworoboku formują się grupy naokoło krzyży. Sprawozdanie to kończy się poczyt sztandarowe, a przed nim orkiestra młodych. Krótkie komendy, głosy fanfar lecą w górę i przelatują nad krzyżami i mogiłami w dal, jako zwiastuny nowych czasów”.

I w tym samym pompatycznym stylu ciągnie się sprawozdanie z manifestacji odbytej na wojskowym cmentarzu rzgowskim, gdzie

leżą Niemcy, padli w czasie bitwy pod Łodzią w latach wielkiej wojny. Sprawozdanie to kończy się grzmiącymi słowami deklaracji, które wygłaszano nad grobami: „Nie jesteście zapomniani”. — „My, niemieccy narodowi socjaliści w Polsce uważamy wojnę za jedyną prostą drogą i jesteśmy gotowi nią pójść”.

Sprawozdanie to ma tytuł rozciągnięty na całą kolumnę „Obrzymia manifestacja woli młodzieży niemieckiej w Polsce”, a podtytuł brzmi: „Bohaterskie rozważania młodzieży niemieckiej na wojennym cmentarzu rzgowskim”.

Jest to dostatecznie wymowne, by trzeba było do tego dodawać jakiegokolwiek komentarze.

Czy złodziej odda

Portfel mistrza Solskiego?

Popularny artysta, Ludwik Solski, od trzech tygodni bawi we Lwowie, gdzie obchodził 60-lecie swej pracy w teatrze.

Jednakże w mile nastroje uroczystości wdarił się przykry zgrzyt.

Oto na ul. Chorążczyzny nieznanemu złodziej wyciągnął znako-

mitemu artysty portfel, zawierający 170 zł. Solski zauważył brak portfela dopiero po powrocie do hotelu.

Być może, iż kieszonkowiec, dowiedziawszy się kogo okradł, odeśle portfel powszechnie ulubionemu artyście. Podobno i złodzieje mają „swoją” honor.

GOSPODYNI, KTÓRA SIĘ CHCE UCHERONIC OD NIETYGÓD I NIEMPRZYJEMNOŚCI UŻYWA STAŁE I WYŁĄCZNIE GAZU, KTÓRY GAZOWNIA WARSZAWSKA DOSTARCZA OD 1 WRZEŚNIA R. B. PO ZNACZNIE ZNIŻONEJ CENIE

WIADOMOŚCI Z TORU

Wyniki gonitw z dnia 13 listopada

- Gon. 1. Dyst. 1.600 m. Nagr. 1.000 zł.: 1) Tercja, żok. Sakowicz, 2) Awa Valaja (40), 3) Tosca (67.50), 4) Klaudia (32.50). Wycof. Elipsa i Fanega. Wygr. w 1 m. 43 sek. bardzo łatwo o pięć dług. Tot. 6, fr. 5.50 i 11.
- Gon. 2. Dyst. 1.200 m. Nagr. 2.000 zł.: 1) Narew, żok. Gulyas, 2) Holmes (28.50), 3) Krynica (23), 4) Donetta (51), 5) Odyseja (36.50). Wycof. Ragusa, Wygr. w 1 m. 35 s. łatwo o trzy i pół dług. Tot. 9.50, fr. 6.50 i 11.
- Gon. 3. Dyst. 1.100 m. Nagr. 1.000 zł.: 1) Bryza, jeźdź. Puic, 2) Royaliste (82), 3) Loreley (27.50), 4) Thalia (27), 5) Hetman Koronny (71), 6) Antonio (43), 7) Okinawa (17.50), 8) Morus (40.50), 9) Hannibal (44). Wycof.: Helga i Sektor. Wygr. w 1 m. 9,5 sek. dość pewnie o półtorę dług. Tot. 106.50, fr. 20, 12 i 11.
- Gon. 4. Dyst. 1.100 m. Nagr. 2.000 zł.: 1) Kanton, żok. Michalczyk, 2) Taiga (27), 3) Gdańszczanka (44.50), 4) Husarz (37.50). Wycof.: Rywka i Honwed. Wygr. w 1 m. 14,5 sek. po walce o półtorę dług. Tot. 7, fr. 5,50 i 6.50.
- Gon. 5. Dyst. 2.100 m. Nagr. 2.500 zł.: 1) Gawęda, jeźdź. Puic, 2) Loda (20), 3) King of Song (32), 4) Baltazar (38.50), 5) Aurora III (161), 6) Achmed (97.50). Wycof.: Lomnica, Trubadur, Dell i Handicap. Wygr. w 2 m. 17,5 sek. bardzo łatwo o trzy dług. Tot. 7.50, fr. 5.50 i 6.
- Gon. 6. Dyst. 1.100 m. Nagr. 3.500 zł.: 1) Komar, żok. Michalczyk, 2) Hulanka (26.50), 3) Hebe II (11.50), 4) Mies Royal (38.50), 5) Kibar (34). Wycof.: Thalia, Mekka, Muriel i Hipegrif. Wygr. w 1 m. 8,5 sek. łatwo o dwie i pół dług. Tot. 19.50, fr. 9.50 i 10.
- Gon. 7. Dyst. 1.800 m. Nagr. 1.800 zł.: 1) Nigra, żok. Pasternak, 2) Lauma (41), 3) Rewers (22.50), 4) Ibius (40), 5) Cezarewicz (38.50), 6) Favoritas (77). Wycof.: Garlaez i Alerte. Wygr. w 1 m. 55 sek. łatwo o pół dług. Tot. 10, fr. 7 i 18.
- Gon. 8. Dyst. 1.600 m. Nagr. 1.000 zł.: 1) Ira, chl. Gulyas, 2) Łuczyna (29.50), 3) Los (19). Wycof.: Rodin i Etouille II. Wygr. w 1 m. 43 sek. bardzo łatwo o sześć dług. Tot. 7.50.

Na podbój mórz i oceanów

w małym jachcie nieozagłowanym

BYDGOSZCZ, 14.11 (tel. wł.). — Od czasu do czasu prasę obiega wiadomość o jakimś nowym zuchwałym przedsięwzięciu żeglarskim.

Oto Aleksander Rybak, student orjentalistyki z Warszawy, przeszedłszy wyszkolenie Odro. lka Morskiego P. U. W. F., odpływa dziś z Bydgoszczy na podbój mórz i oceanów. Przedsięwzięcie to jest ogromnie zuchwałe, tembardziej, że p. Rybak nie ustalił nawet dokładnej trasy swego rajdu. Zamierza on z Bydgoszczy przejechać Wisłą do Teczowa, następnie do Gdyni, przed zimą chce przemknąć się przez kanał La Manche, skąd uda się na południe, prawdopodobnie na morze Śródziemne, a następnie do Indji.

Jacht jego przerobiony ze starego grata, niezdolnego do użyt-

ku, jest to 4-osobowy nieozagłowany narazie stateteczek długości 12,5 metra, 3 m. szeroki, o zanurzeniu 1 m. 70 cm., wyporność około 6 tonn.

Jak opowiada p. Rybak, jacht kosztował go dotychczas 7 tysięcy złotych, ożagłowany zostanie dopiero na pełnym morzu. Zaopatrzonej dość dobrze z dużą znajomością rzeczy, p. Rybak rusza na romantyczną wyprawę o własnych siłach, własnymi środkami, bo o subwencję nikogo nie prosił. Poza interesem osobistym p. Rybakiem kieruje chęć propagandy polskiej bandery oraz chęć zbadań w praktyce swych teoretycznych znajomości handlowo-orjentalistycznych.

Dla swego jachtu p. Rybak obrał szczęśliwą nazwę „Phyan”, t. zn. piana morską, subataneja, która, jak wiadomo, nie tonie.

Krwawa awantura o dzieci na ul. Wiktorskiej

Krwawa awantura wynikła wczoraj, pomiędzy rodzicami przy ul. Wiktorskiej 26. Powodem zajścia był 8-letni Edzio Kosicki, który schował beret córce sąsiadki, 6-letniej Władzi Muszyńskiej. Matka dziewczynki, chcąc nastraszyć chłopca, zabrała mu sweter, zaznaczając, iż nie odda go dopóki się beret nie znajdzie. Edzio poskarżył się swej matce, która wpadła do mieszkanki Muszyńskiej i pobawiwszy gospodynię, zabrała sweter.

Ojciec Muszyńskiej, 65-letni Ignacy Grabowski, który wyszedł na podwórko po wodę, pośpieszył córce z pomocą.

Tymczasem nadbiegł ojciec Edzla, który zobaczywszy Grabowskiego, rzucił się na niego i uderzył go siekierą w głowę. Starzec upadł nieprzytomny na ziemię. Kosicki ukrył się. Sasiadzie zaalarmowali policję 16-go komisariatu, skąd wkrótce przybyło dwóch policjantów.

Do ciężko ranego Grabowskiego wzywano lekarza, który stwierdziwszy pęknięcie czaszki i dwie rany tłuczone głowy, przewiózł go do szpitala Dz. Jezus.

Policja wszczęła dalsze dochodzenie, w rezultacie którego Stanisława Kosickiego aresztowano.

Napad na Czerniakowie

Bandyta i paser ukrywa się

W restauracji p. n. „Pędziwiatr”, mieszczącej się na ul. Bednarskiej i Furmańskiej, wynikła wczoraj wieczorem burzliwa awantura pomiędzy Mieczysławem Arkuszewskim, Janem Wójcikiem i znanym paserem, Kazimierzem Sulkowskim (Browarna 9). Sulkowski zajmuje się od dłuższego czasu paserstwem. Ostatnio otrzymał wyrok, skazujący go na 9 miesięcy więzienia.

Wczoraj Sulkowski zaczął się za węgłem domu niedaleko restauracji i napadł na Jana Wójcika, powracającego do domu z żoną. Sulkowski zasypał Wójcika strzałami rewolwerowymi. Na szczęście wszystkie kule chybiły. Po strzałach Sulkowski wpadł do dorożki samochodowej i zbiegł.

Zawiadomiona policja prowadzi dochodzenie.

Kobiety spod znaku Marsa

Piękne panie — na ramlę broń...

Coraz bardziej staje się aktualna kwestja militarzacji płci pięknej. W Sowietach istnieją już pułki kobiece, Polska ma swe przysposobienie wojskowe dla kobiet, rząd nankiński utworzył legion skośnoocich amazońki, na Kubie istnieje korpus kobiet-zolnierzy, który stanowi całą dywizję, kobiety abisyńskie udają się także na front, a na pograniczach Abisynji, czarnoskóre amazońki czuwają nad całością granic ich ojczyzny.

MIT I RZECZYWISTOŚĆ

U wszystkich narodów, podczas wszystkich ruchów narodowych, podczas każdej wojny narodowej, ilekroć razy chodziło o obronę ojczyzny, zawsze znajdowały się kobiety, które chciały wziąć udział w walce. W historii każdego państwa słyszymy o heroicznym kobietach, które nie wahały się oddać życia za ojczyznę. Legenda o kobiecie wojującej przetrwała od czasów przed historycznych. Wymieniane są imiona Penthesilei, Manelippy.

Czy naprawdę istniały owe słynne amazońki, które aby wygodniej im było mierzyć z łuku, nie wahały się odcinać sobie prawą pierś? Jakkolwiek było, amazońki greckie zajmują w mitologii poczesne miejsce. Rzeźbiarce przedstawiali je jako nieustraszone wojowniczki, o ile piękne, o tyle niezdołane. A walki tych kobiet staczone z herosami i ze zwykłymi śmiertelnikami natchnęły wielu artystów i poetów.

Historje o walczących kobietach znajdujemy także i w mitologii Wschodu, w starych opowieściach hinduskich, oraz syjskich, gdzie zresztą dziś jeszcze król posiada poświęcony batalion amazońki. Dawni scytowie mieli także swoje amazońki, a siostromi ich były występujące w mitologii skandynawskiej walkirje. Dziś istnieją także i w Dahomeju zastępy amazońki z Behanzin, które bronią swego kraju i władcy z rozpaczliwą energią.

DAMA W ZŁOTEJ ZBROI

Podczas dawnych wojen nigdy nie obeszło się bez udziału wojowniczek. W epoce wojen krzyżowych szereg szlachetnych pań z Francji i państwa niemieckiego, towarzyszyło cesarzowi Konradowi w jego wyprawie do Ziemi Świętej. Imion ich nikt nie zna. Walczyły bezimiennie, okryte zbrojami, a twarze przysłania-

ły przyłbice. Wiadomo było tylko, że ta, która je prowadziła, nosiła złotą zbroję.

Nie były one wyjątkiem. Historia wspomina bowiem o kobietach czeskich, które walczyły pod Vlasto za wolność ich ojczyzny oraz o amazońkach na Florydzie, które w r. 1540 zorganizowały powstanie przeciwko inwazji hiszpańskiej i rozbiły wojsko Fernanda de Soto. Wiemy także o wojowniczkach z Nizamu, które dzielnie broniły Dekkanu przeciwko Anglikom.

W historii Francji kobiety walczące odebrały niemałą rolę. Dość wspomnieć o świętej bohaterce Joannie d'Arc. Nie była ona jedyną heroiną, która podczas wojny 100-letniej występowała orężnie. Historia zna nazwiska Athenais de Creguy, Julji du Guesclin i słynnych trzech Joann: Joanny de Monfort, Joanny de Blois i Joanny de Belleville.

AMAZONKI BELLONY

Tradycja heroizmu kobiecego przetrwała wieki. We Francji, w r. 1789, szereg kobiet powzięło ideę uformowania niewieściego bataljonu. Zwróciły się z tą propozycją do władz rewolucyjnych, ofiarowując swą służbę. Projektowały, że nazywać się będą nie-

co pompatycznie amazońkami Bellony i w piśmie wystosowanym do ówczesnego rządu zapewniały, że potrafią bić się i zwyciężać i waleczyć zarówno szablą, jak i bronią palną.

„Bogini siły i odwagi nie będziecie się wstydiła za Francuzki! O Bellono, towarzyszkę Marsa, czyż za twoim przykładem wszystkie kobiety nie powinny maszerować w szeregach narówni z mężczyznami?” — brzmiał początek odezwy wydany przez wojownicze niewiasty.

Projekt ten jednakże został przez władze rewolucyjne odrzucony. W trzy lata później, dwie damy francuskie podjęły nanowu usiłowanie zorganizowania bataljonu kobiecego, a w r. 1793 obydwatka Manette Dupont zaprojektowała utworzenie dywizji kobiecej, złożonej z 10.000 kobiet i dziewcząt, w wieku od 18 do 40 lat. Kobiety miały umundurowanie, składające się z surduta i spodni koloru białego, przyczem miały nosić błyszczące kaski z piórami.

„Obywatelki — głosił projekt — będą miały włosy obcięte na wysokości ramion, lub nieco krócej w ten sposób, aby nie traciły drogiego czasu na czesanie ich

robiecie toalety, co służy tylko dla wywierania uroku, a to jest zupełnie zbyteczne dla kobiet, które mają być niezwyciężone”.

Jednak i ten kuszący projekt upadł.

WIELKA WOJNA

Jeszcze przed wybuchem wielkiej wojny, w niektórych państwach europejskich istniały projekty wojskowego zorganizowania kobiet. W r. 1913, rząd austriacki zamierzał zorganizować kobiecą służbę wojskową. Powołane pod sztandar dziewczęta miały obarczone być czynnościami gospodarczymi i obsługiwać biura wojskowe, szpitale, magazyny i kuchnie. Projekt ten został zrealizowany bardzo szybko przez wszystkie państwa podczas wielkiej wojny.

W końcu maja 1914 roku powstała w Londynie formacja kobieca, w której kobiety, mające za sobą przeszkolenie wojenne i silne poczucie dyscypliny, ekspedjowane były na front, jako siły pomocnicze i pracowały w kuchniach wojskowych, szpitalach, kaniach lub też prowadziły samochody. Kobiety brały udział w wojnie w r. 1920-ym, zarówno po stronie polskiej, jak i sowieckiej.

Porwanie w „imię moralności“

Niezwykła przygoda 14-letniej Francuski

W tych dniach we Francji, w Colombes miało miejsce niezwykle wydarzenie, którego bohaterką była 14-letnia Simone Gauthier.

Dziewczynka, jak co wieczór, powracała od dentysty, p. Rodez, u którego pracowała, jako uczennica. Jak co wieczór, krytycznego dnia spotkała się ze swoim młodym przyjacielem, uczniem szkoły technicznej, 16-letnim Raymondem Barbierem. Te codzienne przechadzki ze swoim towarzyszem miała odbywać za zgodą matki i cała dzielnica miasta mówiła o tem, że skoro dzieciaki podrosną, pobiorą się.

Tego jednak dnia, kiedy przechadzali się, jak zwykle, w pustej aleji zatrzymało się jakieś auto, z którego wysiadł mężczyzna w średnim wieku i oświadczył im, że jest agentem policji. Następnie chciał wylegitymować młodego chłopca, a kiedy ten nie miał przy sobie papierów, polecił mu iść po nie do domu. Małej zaś Si-

monie polecił wsiąść do samochodu, mówiąc, że ją odwiezie do domu. Dziewczynka usłuchała, ale jakież następnie było jej przerażenie, kiedy skonstatowała, że samochód nie jedzie w kierunku miasta, lecz pędzi przez puste przedmieścia.

Zaczęła krzyczeć z przerażenia i jakiś przejeżdżający szosą cyklista zauważył, że w jadącym bardzo szybko aucie jakaś dziewczynka krzyczy na pomoc i usiłuje otworzyć drzwi. O spostrzeżeniu swoim zawiadomił policję, która udała się w pościg za autem i w rezultacie znaleziono na szosie małą z poranioną twarzą i wybitnymi zębami, przyczem dziewczynka z przerażenia dostała szoku nerwowego. Złoczyńca, który ją wyrzucił z samochodu, uciekł, ale w końcu odnaleziono go dzięki temu, że cyklista zapamiętał numer samochodu.

Porywacz nazywa się Lucjan Louze i jest szoferem. Kiedy go zapytano, dlaczego dokonał por-

wania dziewczynki, wyjaśnił, że zrobił to dlatego, aby uchronić dziewczynkę przed zalecaniami chłopca, z którym spacerowała.

To nie są odpowiednie rozrywki dla dzieci — dodał następnie — i porwania dokonałem w imię moralności.

Abisyńskie menu

Przysmak — zupy pieprzne

Przez cały rok w południe i wieczorem zjada się w Abisynji zupę pieprzną. Często podczas wytworniejszych przyjęć dodaje się do zupy kawałki mięsa, szczególnie dzicyzny. Zupa musi być tak ostra, aby włosy na głowie stanęły, a na czole wystąpił pot.

W polu naturalnie niema mowy o przygotowaniu tego rodzaju zupy. Jako główny pokarm — używa żołnierz abisyński palone ziarna. Mięsa te ziarna z wodą, nazywając tego rodzaju ciecz —

Szaljapin zaskarżony w Belgradzie o 100.000 dynarów

W Belgradzie wzbudziła wielkie zainteresowanie sprawa sądowa, jaką przeciw słynnemu śpiewakowi Szaljapinowi prowadzi byłby dziennikarz a później jego impresario, Kosta Hadzilazic, który śpiewaka zaskarżył o 100.000 dynarów. Chodzi o starą sprawę, która stała się aktualną z okazji niedawnego występu gościnnego Szaljapina w Belgradzie i Zagrzebiu, bowiem Hadzilazic zażądał, aby władze sądowe zaskwestrowały honorarja Szaljapina, uzyskane z tych występów.

W listopadzie 1925 roku, Szaljapin miał odbyć koncert w Budapeszcie i przy tej sposobności Hadzilazic umową zobowiązał go, że 5 listopada 1925 urządzi koncert w Belgradzie. Za ten koncert zaproponował mu honorarium w kwocie 1.500 dolarów. Po podpisaniu umowy odrazu wypłacił mu zaliczkę w wysokości 1000 dola-

row, resztę miał otrzymać po koncercie. Hadzilazic wszczął natychmiast propagandę, reklamę i sprzedaż biletów, ale w przeddzień zapowiedzianego koncertu Szaljapin telegraficznie oznajmił, że, ze względu na inne zobowiązania, koncert belgradzki odwołuje. Równocześnie zwrócił przyjętą zaliczkę 1.000 dolarów. Hadzilazic domagał się jeszcze zwrotu 50.000 dynarów wydatków a zarazem straty zarobku. Szaljapin jednak nie chciał płacić.

Hadzilazic przeto wniósł skargę do sądu a skarga ta ma być rozpatrywana w najbliższych dniach.

O ile Szaljapin przegra, Hadzilazic uzyskałby swe pieniądze bardzo łatwo, bowiem wystarczyłoby zaskwestrować część honorarium, które Szaljapin otrzymał za gościnne występy, które w tych dniach się odbyły.

Nie ssij palca...

Japoński kodeks uprzejmości

Japoński urząd, zajmujący się propagandą turystyki na terenie krainy Wschodzącego Słońca, wydał ostatnio książkę, zatytułowaną: „Jak zachowywać się w obecności cudzoziemców”. Jest to podręcznik, w którym zawarte są wskazówki dla właścicieli hoteli oraz dla służby hotelowej. M. in. są tam następujące wskazówki dla pokojówek:

„Jeśli znajdziecie się w obecności cudzoziemca — zaleca podjąć się — nie chichocząc i nie urządzając śmiechów między so-

bą. Nie naśladujcie również min i póz artystek, które widziałyście na ekranie. Nie zapytujcie nigdy cudzoziemców o ich wiek, chyba że w niezbędnym wypadku. Miły, lekki dowcip może uczynić waszą obecność miłą, uważajcie jednak, aby nie przekroczyć granicy. Rozmawiając, nie bawcie się palcami swojej ręki i nie ssijcie ich. Nie towarzyscie nigdy cudzoziemcowi, kiedy udaje się do pokąju kąpielowego, nie wchodźcie tam nigdy, nawet pod pozorem, że możecie być potrzebne”.

Wybór Dalaj Lamy

władcy 500 milionów buddystów

Dwa lata upłynęły już od śmierci Dalaj Lamy, władcy Ty-

betu, głowy buddyzmu, a wybór nowego Dalaj Lamy nie został jeszcze dokonany. Wyboru dokonają kapłani klasztoru w Lhassa, stolicy Tybetu. Jest to rzecz bardzo skomplikowana, gdyż należy w tym celu zgromadzić w Lhassa wszystkie dzieci, urodzone w Tybecie o tej samej godzinie, w której zmarł Dalaj Lama.

Według wierzeń buddyjskich bowiem dusza dawnego Dalaj Lamy, który jest inkarnacją Buddy, przechodzi do dziecka, urodzonego w chwili jego śmierci. W ciągu ostatnich dwóch lat starano się zgromadzić w stolicy wszystkie te dzieci, co w kraju w którym każda podróż stanowi długą wędrówkę poprzez pustynie, nie jest wcale łatwym zadaniem.

Obecnie chodzi o dokonanie wyboru i słynni „czerwoni lamowie“ świątyni w Lhassa czekają na znak z niebios, wskazujący które z predestynowanych dzieci stać się ma władcą 500 milionów wyznawców religii buddyjskiej, rozsianych w Azji i na całym świecie.

Kłopoty językowe w Japonii

W Japonii istnieją obok siebie trzy różne języki. Najpierw mowa plemiennych, która się od mowy potocznej tak bardzo różni, że analfabeta nie może jej zrozumieć. Ale też i mowa potoczna ma swoje dwa narzecza: męskie i kobiece, które wykazują znaczne różnice.

Radio japońskie stało więc przed wielkim dylematem, jakiego użyć języka. Zdecydowano się wreszcie stworzyć nowy język, który jest mieszańcą wszystkich trzech.

Wynikiem tego eksperymentu jest fakt, że wszyscy Japończycy narzekają, że nie rozumieją, co się do nich przez radio mówi.

(C. d. n.)

FRANCIS DE CROISSET

77

DAMA z MALAKKI

POWIEŚĆ

AUTORYZOWANY PRZEKŁAD M. WANKOWICZOWEJ.

Herbert otwierał coraz szerzej przerażone oczy.

— Walczymy tu z rozmaitemi trudnościami natury politycznej — z sultanem musimy się liczyć. Jego ogromny wpływ w środowiskach muzułmańskich niepokoi Anglję. Przypuścimy, że trybunał angielski wyda wyrok w sprawie rozwodu, wyrok jaknajkorzystniejszy dla pana, a jaknajmniej korzystny dla niego. Sultan jest mściwy. Potęga jego nie ogranicza się do archipelagu Malajskiego. Może wznieść zamieszki, wywołać rozruchy na tle religijnym, zależe to tylko od jego dobrej woli. Pan rozumie, o jak bardzo poważne rzeczy tu chodzi? Z drugiej strony, po takim wyroku Anglja znalazłaby się w pozycji mocno niewyraźnej, będąc zmuszona traktować z wszelkimi honorami, należnymi jego sytuacji i urodzeniu, księcia, skompromitowanego w skandalicznym procesie. Jakaż jest rola pana w tem wszystkim? Stanie się pan kozłem ofiarnym, człowiekiem, z którego wina wybuchły te nieprzyjemności, oficerem, który nie potrafił się zdobyć na tyle taktu, poświęcenia i patriotyzmu, żeby poświęcić swoje prywatne urazy na ołtarzu miłości Ojczyzny. Obecność pańska w Rahańangu będzie niemożliwa, translokacja nieunikniona i karjera zachwiana.

— To straszne, Wasza Eksceleńco.

— I oburzające — szepnęła lady Brandmore.

Mąż popatrzył na nią zirytowanym wzrokiem.

— I oburzające — powtórzył, — ale na to nic po-

radzić nie możemy. Jeżeli przeciwnie, nie będzie się pan z nieczem spieszył, jeżeli zachowa się pan jak człowiek pełen taktu i umiaru, jeżeli zdecydować się pan nie rozczmuchiwać pożałowania godnych plotek do rozmiarów olbrzymiego skandalu, wówczas rola, którą pan sobie obrał, pełna będzie godności i dostojenstwa. Mówię to panu całkiem szczerze. Zgadza się, że może to być początkowo źle komentowane, ale niech pan nie zapomina, kochany doktorze, że my tu jeszcze jesteśmy, moja żona i ja.

— Oczywiście, jesteśmy tu — wykrzyknęła lady Brandmore.

— I pierwsi będziemy należycie komentowali pańską decyzję. Dowody naszego szacunku, których nie będziemy panu skąpili, ukróć wszelkie plotki. Przychodzi mi pewna myśl do głowy. Posada zastępcy naczelnego lekarza w szpitalu wojskowym wakuje do powrotu Downaya, który nastąpi dopiero za cztery miesiące. Chciałem podczas tego interregnum zamianować na to stanowisko pułkownika Gray'a, ale zachorował. Czyż nie myślisz, Patrycyo, że o ileby doktor, biorąc pod uwagę tylko dobro publiczne, nie wszczynał narazie kroków rozwodowych, moim obowiązkiem byłoby zaproponować mu to stanowisko w charakterze drobnej kompensaty?

— Bezwzględnie, Sydney — odparła lady Brandmore zadowolona, że mąż zasięga otwarcie jej rady.

Herbert wstał z miejsca spotniały z radości, ze wzruszenia, z dumy.

— No więc, kochany doktorze, zostawiam pana teraz z lady Brandmore. Muszę jeszcze przejrzeć kilka aktów.

Audrey spała źle; czasem i szczęście bywa powodem bezsenności.

— Dziś jem śniadanie w różowym pałacu — myślała, obudzivszy się.

Po raz pierwszy wychodziła na miasto. Czula się pełna siły i wigoru: dusza się w niej odrodziła. Selim miał słusność: życie się zaczynało.

— Teraz, kiedy już wyzdrowiałaś, gotów jestem powiedzieć ci wszystko — mówił jej wczoraj. — Porozmawiamy poważnie.

Siostra Marta weszła do pokoju. Zwiąda jej twarz promieniła radością.

— Pani dziś rano zobaczy księcia? Matka przełożona pisała już do niego, ale proszę mu jeszcze powtórzyć, że oślnione jesteśmy jego hojnością i dobrocią.

Audrey spojrzała na nią zdziwiona.

— Pięć tysięcy funtów! Wręczył nam pięć tysięcy funtów! Będziemy mogły urządzić laboratorium radiologiczne, kupić gram radu dla chorych na raka. Doktor Mousset i my wszystkie jesteśmy takie szczęśliwe, a w gruncie rzeczy zawiadzamy to pani.

— Mnie? Ale gdzież tam!

— Owszem, owszem. Oto kartka, którą otrzymała matka przełożona wraz z czekiem. Kazała mi ją pani pokazać.

Audrey odczytała po francusku pisane słowa:

„Czcigodnym kobietom, które uratowały moją narzeczoną, z dozą wdzięcznością. Selim”.

Oczy Audrey napelnily się łzami.

— Nie mógł mi zrobić piękniejszego prezentu — szepnęła ścisnąc siostrę Martę.

Jedli śniadanie w salonie o wyblakłych obiciach, w którym dwa miesiące temu Selim napróżno na nią czekał.

— Tak, to tu — mówił. — Kiedy dostałem twój list, padłem na fotel, na którym ty teraz siedzisz. Tak okropnie cierpiałem, a teraz...

REDAKCJA: Warszawa, Nowy Świat 22. Telefony: 6.66.68 (redaktor naczelny), 6.66.68 (sekretariat), 6.66.99 (ogólny) Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 12 — 13.
ADMINISTRACJA: Warszawa, Zgoda 1. Telefony: Administracja i Zarząd 691-64. Prenumerata 691-66. Wydział ogłoszeń 691-56. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny — ABC Warszawa. Konto P. K. O. Nr. 13550.
PRZEDSTAWICIELSTWA: Kalisz, Aleja Józefiny 11, tel. 209; Piotrków Trybunalski, Słowackiego 9, tel. 59; Włocławek, Cyganka 26, tel. 136.
PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnieniem do domu) i zamiejscowa zł. 2.30 miesięcznie; wraz z dziełami Sienkiewicza zł. 3.30 miesięcznie.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpal- ty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-iej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł., opisy specjalne — 3 zł., lekar- skie — 30 gr. Nekrologia po 3 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych“ liczy się za oddzielne wyrazy, a (tusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunika- ty i wyjaśnienia cyfrą (K). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.
Wydział ogłoszeń: Zgoda 1, tel. 691-56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.